МИТНИЧЕСКА хроника
Брой 2/2016 г.

МИТНИЧЕСКИ КОДЕКС НА СЪЮЗА

SIMPLICITY SERVICE SPEED

A MODERN FRAMEWORK
FOR CUSTOMS AND TRADE

МИТНИЧЕСКА хроника

МИТНИЧЕСКИ КОДЕКС НА СЪЮЗА

Латинка Янкова
Началник отдел „Транзит на стоки“

Динамир Крумов
Началник на отдел „Митнически икономически режими, временно складиране, свободни зони и свободни складове“

Еленка Петрова
Държавен експерт в отдел „Внос и износ“

Дирекция „Митнически режими и процедури“

Издава: Агенция „Митници“, Списание „Митническа хроника“, бр. 2/2016 г., година XXIV, ISSN 0861-9921
Адрес: 1202 София, ул. „Г. С. Раковски” 47, тел.: (02) 9859 4210, 9859 4212
www.customs.bg
Редактори: Александър Янков, Николета Еленкова, Вяра Генова
Снимки: Агенция „Митници“
Предпечат: Илиян Германов
Печат: „Ропринт” ЕАД

ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПРОМЕНИТЕ В МИТНИЧЕСКОТО ЗАКАНОДАТЕЛСТВО, ПРОИЗТИЧАЩИ ОТ ПРИЛАГАНЕТО НА МИТНИЧЕСКИЯ КОДЕКС НА СЪЮЗА ОТ 1 МАЙ 2016 Г.

Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС) влезе в сила на 30 октомври 2013 г. и неговото прилагане започна от 1 май 2016 г.

МКС въвежда задължителни електронни транзакции, уеднаквява митническите процеси на ниво ЕС между митническите администрации на държавите членки и налага електронна комуникация между митническите органи и икономическите оператори и Европейската комисия.

Подробните правила за прилагането на разпоредбите на МКС се съдържат в Делегирания регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на МКС (ДР) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на МКС (РИ).

В изпълнение на чл. 280 от МКС, с Решение за изпълнение на Комисията се установява работна програма (РП) за МКС, в която се съдържа списък с електронните системи, които следва да бъдат разработени в тясно сътрудничество от държавите членки и Комисията, с цел МКС да стане изцяло приложим на практика, като последната система ще бъде въведена в края на 2020 г.

До подобряването или въвеждането на съответните електронни системи са предвидени преходни разпоредби в Делегиран регламент (ЕС) 2016/341 на Комисията от 17 декември 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета чрез преходни правила за някои разпоредби от Митническия кодекс на Съюза, за случаите, когато съответните електронни системи все още не са в действие, и за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 г. (ПДР).

Основните промени и преходните разпоредби, които се прилагат от 1 май 2016 г., са както следва:

I. ВЪВЕЖДАНЕ НА СТОКИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА СЪЮЗА:

1. Обобщена декларация за въвеждане (ОДВ):

В Дял IV „Въвеждане на стоки на митническата територия на Съюза“, Глава 1 „Обобщена декларация за въвеждане“ на МКС, ДР и РИ са определени разпоредбите за ОДВ, като в последния са включени и разпоредби за преходния период. Приложими разпоредби за ОДВ – чл. 5, т. 9 от МКС (определение за ОДВ), от чл. 127 до чл. 130 от МКС; от чл. 104 до чл. 114 от ДР и от чл. 183 до чл. 188 от РИ. В ПДР са включени разпоредби за спиране действието и изменение на чл. 104, чл. 106, чл. 112 и чл. 113 от ДР.

По отношение на ОДВ, промените в бъдещото митническо законодателство са значителни, тъй като се цели подобряване качеството на данните с цел получаване на реалните данни за пратката, както и тяхното подаване да е в срок преди натоварването, вместо преди пристигането/заминаването на въздухоплавателното средство, както е в сегашното законодателство. Промяната е по отношение на подаването на данните за ОДВ на части, т.н многократно подаване и процесите, свързани с него, както и по отношение на лицата, които подават данните за ОДВ. Подаването на данните може да е едно или повече, но трябва да е в определените срокове за подаване на ОДВ.

Лицето, което подава данните за ОДВ, е декларатор по смисъла на чл. 5 т. 15 от МКС и носи отговорност за точността и пълнотата на подадените данни въз основа на представената му информация.

Общ преглед и нови елементи в обхвата на МКС

• Нови набори от данни (за всички видове транспорт), включително изискване за „минимален набор от данни преди натоварването на въздухоплавателното средство“ за въздушен транспорт.

• Многократно подаване, т.е. подаване на ОДВ на части чрез представяне на различни набори от данни от едно лице или от различни лица – прилага се при въздушния и морския транспорт (чл. 112 и чл. 113 от ДР, и чл. чл. 183, 184 и 186 от РИ).

• Нови процеси за анализ на риска, които се прилагат в зависимост от вида транспорт (чл. 186 от РИ).

• Нови срокове за подаване на ОДВ при въздушен превоз на товари. ОДВ се подава възможно най-рано. Минималният набор от данни се подава най-късно преди стоките да бъдат натоварени на въздухоплавателното средство, с което ще бъдат въведени на митническата територия на Съюза. Когато е подаден само минимален набор от данни, останалите данни се подават най-късно до действителното заминаване на въздухоплавателното средство за полети с продължителност под четири часа, а за другите полети – най-късно четири часа преди пристигането на въздухоплавателното средство на първото летище на митническата територия на Съюза.

• Промени по отношение на случаи на освобождаване от задължението за подаване на ОДВ.

Приложими разпоредби от 1 май 2016 г. и преходни мерки

До датата на подобрение на Системата за контрол на вноса (ICS – 2), посочена в работната програма за МКС (Решение за изпълнение (ЕС) 2016/578 на Комисията от 11 април 2016 г., публикувано на 15 април 2016 г. в бр. L99 на Официален вестник на Европейски съюз), което се предвижда за 2020 г., през преходния период се запазва сегашното положение по отношение на подаване на ОДВ.

Запазва се еднократното подаване с данните за ОДВ по настоящето законодателство, които са дефинирани в Приложение 9 от ПДА в зависимост от вида транспорт, като разпоредбите за многократното подаване на ОДВ от други лица в специфични случаи при морски транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища (чл. 112, параграф 1 и параграф 2 от ДР), както и по отношение на въздушен транспорт (чл. 113, параграфи 1, 2 и 3 от ДР), не се прилагат.

Относно приложими изисквания за данни, следва да се има предвид, че новите набори от данни за ОДВ, които са посочени в Приложение Б на ДР не се прилагат, съгласно ПДР до разработването на ICS 2.0.

Изискванията за данни за ОДВ, които се прилагат от 1 май 2016 г. до разработването на ICS 2.0, са посочени в таблици от 1 до 5 в Допълнение А към Приложение 9 на ПДР и са определени за всяка ситуация и вид транспорт, както следва: въздушен транспорт, експресни пратки, морски транспорт, сухопътен транспорт, железопътен транспорт и ОИО. Няма разлика с изискванията за данните за ОДВ в митническото законодателство на Съюза, приложимо до 30 април 2016 г.

Обобщената декларация за въвеждане се подава от превозвача. Въпреки задълженията на превозвача, обобщената декларация за въвеждане може да бъде подадена от едно от следните лица: 1. вносител или получател, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа превозвачът; 2. всяко лице, което може да представи въпросните стоки или може да осигури представянето им пред митническото учреждение на въвеждане.

През преходния период основно отговорността е на превозвача (лицето, което въвежда стоките на митническата територия на Съюза, както е определено в чл. 5, т. 40, буква а) от МКС) да осигури подаване на ОДВ на митническото учреждение, където съответното транспортно средство ще влезе за първи път на митническата територия на Съюза, но се прилага и подаването на данните за ОДВ от лице, което е различно от превозвача – трета страна (практика, приложима и сега). Лицето, което подава ОДВ трябва да посочи своя EORI номер. Когато ОДВ с пълен набор от данни се подава от лице, различно от превозвача, EORI номерът на превозвача също трябва да се подаде, например когато митнически представител действа за сметка на превозвача и подава ОДВ.

По отношение на формите на подаване на ОДВ, освен подаването на данните за ОДВ, която съдържа данните за сигурност и безопасност, е възможно да се прилага следното:

• Митническите органи могат да приемат използването на търговските, пристанищните или транспортните информационни системи за подаване на ОДВ, при условие че тези системи съдържат необходимите за такава декларация данни и че тези данни са налични в определен срок, преди стоките да бъдат въведени в митническата територия на Съюза.

• Митническите органи могат да приемат подаването на уведомление и осигуряването на достъп до данните на обобщената декларация за въвеждане в компютърната система на икономическия оператор, вместо подаване на ОДВ.

По отношение на описание на стоките, следва да се има предвид, че Ръководството със списъка на приемливите и неприемливите термини и понятия за описание на стоките за ОДВ е достъпно на следния интернет адрес:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/policy_issues/customs_security/acceptable_goods_description_guidelines_en.pdf

По отношение на компетентно митническо учреждение за подаване на ОДВ, са определени следните два случая:

• Митническо учреждение на първо въвеждане

ОДВ се подава в митническото учреждение на първо въвеждане в рамките на определен срок, преди въвеждането на стоките на митническата територия на Съюза. За стоките, въведени в ЕС от трета страна от плавателен съд или въздухоплавателно средство, което ще пристане или кацне на повече от едно пристанище или летище на митническата територия на ЕС, ОДВ трябва да се подаде в митническото учреждение на първо въвеждане. В случай че плавателният съд или въздухоплавателното средство пристане или кацне на пристанище или летище в трета страна между дестинациите в ЕС, тогава нова ОДВ трябва да се подаде на следващото митническо учреждение на повторно въвеждане в ЕС, за всички стоки, които са на борда на тези транспортни средства. ОДВ не се изисква за плавателни съдове или въздухоплавателни средства, плаващи между две пристанища или летища в рамките на ЕС.

• Подаване на ОДВ на друго митническо учреждение

Възможността за подаване на ОДВ в митническо учреждение, различно от митническото учреждение на първо въвеждане, може да се използва само, ако държавата членка има функционалност в националната си система за нейното прилагане, за да я предостави на Икономическия оператор (ИО). Република България поддържа такава функционалност в националната си система и я предоставя на ИО. Такава функционалност поддържат и Австрия, Румъния, Кипър, Чехия, Дания, Латвия и Словакия. Когато български ИО използва тази възможност, той може да подаде ОДВ за митническо учреждение на въвеждане в една от изброените държави членки, например Австрия. Задължението за подаване на ОДВ в рамките на определените срокове трябва да бъде спазено по отношение на митническото учреждение, на което се подава ОДВ, дори и когато има забавяне при предаването на данните на митническото учреждение на първо въвеждане.

По отношение на уведомление за пренасочване, следва да се има предвид, че когато морски плавателен съд или въздухоплавателно средство трябва да се пренасочи към държава членка, различна от държавата членка, където се намира декларираното митническо учреждение на първо въвеждане, а също и различна от тази, където се намира всяко от декларираните митнически учреждения на следващо въвеждане, трябва да се подаде уведомление за пренасочване. Подаването на уведомление за пренасочване трябва да е по преценка на оператора на плавателното или въздухоплавателното средство. При положителен резултат от анализа на риска, митническото учреждение, където е получено уведомлението за пренасочване, изпраща тези резултати и данните на съответната ОДВ на новото действително митническо учреждение на първо въвеждане. Не се изисква уведомление за пренасочване, когато при промяна на маршрута активното транспортно средство се въвежда на митническата територия на Съюза на декларираното в ОДВ митническо учреждение на последващо въвеждане (в друга държава членка), вместо в декларирано митническо учреждение на първо въвеждане. В тези случаи декларираното митническо учреждение на последващо въвеждане вече е получило информация за идентифицирания риск от декларираното митническо учреждение на първо въвеждане, поради което не се изисква нова ОДВ или поправка на първоначално подадената ОДВ.

Примерни причини, водещи до необходимост от уведомление за пренасочване, са поради трафик и задръствания, търговски съображения, механични повреди и трудови спорове.

До внедряване на съответните ИТ системи, изискванията за данни за уведомлението за пренасочване, са определени в Приложение 9 (Таблица 6) от ПДР и са идентични с тези, приложими преди 1 май 2016 г.

По отношение на освобождаване от задължението за подаване на ОДВ, най-общо има два вида освобождаване от това задължение:

• За транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират в тази територия (чл. 127, параграф 2, буква а от МКС);

• В други случаи, когато това е надлежно обосновано от вида на стоките, трафика, или когато това се изисква от международни споразумения (чл. 127, параграф 2, буква б) от МКС). Тези случаи са посочени в чл. 104 от ДР. В сравнение със сега съществуващите правила за освобождаване от задължение за подаване на ОДВ, промяната е по отношение на освобождаването на някои видове стоки, както и за стоки, които и сега са освободени, но се променят условията за предоставяне на такова освобождаване и се добавя условие стоките да не се превозват под договор за превоз.

Освобождават се от задължение за подаване на ОДВ **кореспондентските пратки,** което означава писма, пощенски картички, писма, написани с Брайлов шрифт, и печатни материали, неподлежащи на облагане с вносни или износни мита. За стоки, които съгласно действащото законодателство преди 1 май 2016 г. са освободени от

подаване на ОДВ безусловно, в рамките на МКС такова освобождаване се разрешава, само при условие че не се превозват по силата на договор за превоз. Това се отнася и за стоките, превозвани под покритието на карнети АТА или CPD.

По отношение на стоките в пощенски пратки се премахва общото освобождаване, което се прилага до 1 май 2016 г., като в рамките на МКС се освобождават от подаване на ОДВ стоките в пощенски пратки, чието тегло не надвишава 250 г (прилага се до 31 декември 2020 г.). От 1 май 2016 г. до датата на подобрение на ICS, посочена в работната програма по МКС, се запазва досегашното положение относно освобождаването от изискването за подаване на ОДВ за стоки, превозвани по правилата на Всемирната пощенска конвенция, и за пратки, чиято собствена стойност не надвишава 22 EUR, независимо кой ги превозва.

За обхвата на освобожданията от ОДВ следва да се посочи, че от 1 май 2016 г. плавателните съдове и превозваните на тях стоки, влизащи в териториалните води на държава членка единствено с цел снабдяване със запаси без свързване със съответните, пристанищните съоръжения се освобождават от задължението за подаване на ОДВ. Домакинското имущество също е освободено от задължение за подаване на ОДВ, но само при условие че не се превозва по силата на договор за превоз.

По отношение на срокове за подаване на ОДВ, от 1 май 2016 г. се прилагат сроковете за подаване на ОДВ, предвидени в чл. 106 от ДР, като през преходния период в случаите на въздушен транспорт се запазват сегашните срокове за подаване на ОДВ.

По отношение поправката на ОДВ следва да се има предвид, че когато декларторът установи, че една или няколко от данните в ОДВ са неточни или неправилно декларирани, той може да подаде заявление за поправка на декларацията, след като тя е била подадена. Поправка се разрешава във всички случаи, които не са посочени в чл. 129, параграф 1, букви а), б) и в) от МКС.

По отношение на анулиране на ОДВ такова се извършва по заявление на декларатора, когато стоките, за които е подадена ОДВ, не са въведени на митническата територия на Съюза или за тях са изтекли 200 дни след подаването на декларацията.

2. Пристигане на стоките

В Дял IV, Глава 2 „Пристигане на стоки" на МКС, ДР и РИ са определени разпоредбите за формалностите при въвеждане на стоки на митническата територия на Съюза, различни от подаване на ОДВ (уведомление за пристигане на стоките, превоз на стоки, представяне на стоки на митническите органи – уведомление за представяне, разтоварване и проверка на стоки), както и разпоредбите за временно складиране.

За стоки, които се въвеждат на митническата територия на Съюза с плавателно или въздухоплавателно средство, операторът на съответното транспортно средство подава уведомление за неговото пристигане на митническото учреждение на първо въвеждане. Когато митническите органи вече са информирани за пристигането на плавателно или въздухоплавателно средство, те могат да отменят изискването за такова уведомление. Митническите органи могат да приемат пристанищните или летищните системи, или други налични методи за предоставяне на информация, да бъдат използвани с цел уведомяване за пристигането на транспортните средства (чл. 133 от МКС).

3. Представяне на стоките, разтоварване и проверка на стоките

Стоките се представят незабавно пред митническите органи при пристигането им в митническата територия на Съюза и трябва да са на разположение за извършване на митническа проверка.

За морския и въздушния транспорт представянето на стоките от превозвача в определеното митническо учреждение или във всяко друго място, определено или одобрено от митническите органи, трябва да се извърши след като всички стоки са разтоварени от съответното транспортно средство и не се изисква да се представят поотделно пред митническите органи. За другите видове транспорт представянето на стоките се извършва при пристигането в определеното митническо учреждение или на друго място, определено или одобрено от митническите органи. Представянето на стоките се извършва с подаване на уведомление за представяне, с декларацията за поставяне на стоките под режим или с декларацията за временно складиране.

Лицата, които могат да представят стоките пред митническите органи, са следните: 1. Лицето, което е въвело стоките на митническата територия на Съюза; 2. Лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което е въвело стоките на тази територия; 3. Лицето, което поема отговорност за превоза на стоките след тяхното въвеждане на митническата територия на Съюза; 4. Всяко лице, което незабавно поставя стоките под митнически режим; 5. Титулярят на разрешението за операции в съоръжения за складиране или всяко лице, което извършва дейност в свободна зона.

Специални условия относно освобождаване от задължението за представяне на стоки пред митническите органи се позволяват, ако митническите проверки и контрол могат да бъдат правилно извършени, в случаите на: стоки, превозвани в граничните зони, пренос на стоки по тръбопроводи и електропроводи, или трафик с несъществено икономическо значение, като писма, пощенски картички и печатни матери-

али и електронните им еквиваленти на друг носител, стоки, пренасяни от пътници (чл. 139, параграф 6, от МКС).

Стоките, представени на митническите органи, не могат да бъдат премествани от мястото, където са били представени, без разрешението на митническите органи.

Разтоварване или претоварване на стоки от транспортните средства, на които се намират, се извършва само с разрешението на митническите органи на места, определени или одобрени от тези органи. Такова разрешение не се изисква в случаите на непосредствена опасност, налагаща незабавно, цялостно или частично разтоварване на стоките, но митническите органи се информират незабавно за това.

За целите на извършване на проверка на стоките, вземане на проби или проверка на транспортните средства, на които се намират стоките, митническите органи могат да изискват по всяко време разтоварване и разопаковане на стоките.

При въвеждане на стоки на митническата територия на Съюза, разпоредбите за представяне на стоки на митницата, за разтоварване и преглед на стоки, и за временно складиране на стоки не се прилагат, **когато тези стоки вече са били поставени под режим транзит.** Лицето, което въвежда стоките на митническата територия на Съюза, ги превозва незабавно, по определен от митническите органи маршрут, и съгласно техните разпореждания, ако има такива, до определеното от митническите органи митническо учреждение или до друго място, определено или одобрено от тези органи, или в свободна зона.

Разпоредбите за разтоварване и преглед на стоки и за временно складиране на стоки се прилагат за несъюзни стоки, които се придвижват под режим транзит, след като тези стоки се представят на получаващото митническо учреждение на митническата територия на Съюза, в съответствие с правилата за режим транзит.

4. Временно складиране на стоки

Разпоредби за временно складиране – от чл. 144 до чл. 150 от МКС, от чл. 115 до чл. 118 от ДР и от чл. 190 до чл. 193 от РИ.

Временното складиране е положение, при което несъюзни стоки са временно оставени за съхранение под митнически надзор за периода между представянето им на митническите органи и поставянето им под митнически режим или реекспорт (чл. 5, т. 17 от МКС).

Най-късно при представянето на стоките на митническите органи се подава декларация за временно складиране, включваща информацията, която е налична на декларатора по време на нейното подаване. Нарушението на това задължение може да доведе до възникване на митническо задължение за неспазване на изискванията.

В съответствие с чл. 145, параграф 3 от МКС, ДВС може да се подаде от едно от следните лица:

– Лицето, което е въвело стоките на митническата територия на Съюза;

– Лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което е въвело стоките на тази територия;

– Лицето, което поема отговорност за превоза на стоките след тяхното въвеждане на митническата територия на Съюза;

– Всяко лице, което незабавно поставя стоките под митнически режим;

– Титулярят на разрешението за операции в съоръжения за складиране или всяко лице, което извършва дейност в свободна зона.

По отношение на временното складиране на стоки има четири основни промени: 1. Задължително предоставяне на обезпечение за всички разрешения за операции в съоръжения за временно складиране; 2. Възможност за движение на стоки в рамките на разрешението за временно складиране на стоки; 3. Нови набори от данни в декларацията за временно складиране на стоки; 4. Срок за завършване на временно складиране – 90 дни за всички видове транспорт, без възможност същия да бъде продължаван.

През преходния период до датата на въвеждане на системата „МКС: Уведомление за пристигане, уведомление за представяне и временно складиране“, посочена в РП към МКС, се запазват сегашните национални изисквания за данните за подаване на предвидената в чл. 145 от МКС декларация за временно складиране (сегашен митнически манифест).

Декларация за временно складиране не се изисква, когато най-късно към момента на представянето на стоките пред митническите органи е определен техният митнически статус като съюзни стоки.

За валидните разрешения, които са издадени преди 1 май 2016 г., размерът на обезпечението е този, определен в издаденото разрешение.

За заявленията, подадени след 1 май 2016 г. за разрешения за операции в съоръжения за временно складиране, се изисква пълен размер на обезпечението.

Разрешенията за управление на съоръженията за временно складиране не се издават, когато тези съоръжения се използват за продажба на дребно, когато същите не са специално оборудвани за складиране на стоки, които представляват опасност или има вероятност да увредят други стоки, или се нуждаят от специални съоръжения по други причини, и когато същите не се управляват от титуляря на разрешението.

Обща бележка: В съответствие с чл. 9, чл. 10 и чл. 11 от ПДР съществуващите механизми за подаване на уведомления за пристигане и за представяне, и за подаване на декларация за временно складиране, както и изискванията за данните, валидни преди 1 май 2016 г., ще се използват докато ICS 2.0 и националните системи по „МКС: Уведом-

ление за пристигане, уведомление за представяне и временно складиране“ се внедрят или адаптират съгласно националното планиране.

II. МИТНИЧЕСКИ СТАТУС НА СЪЮЗНИ СТОКИ

1. Обща информация:

В Дял V, Глава 1 от МКС се съдържат основните разпоредби, свързани с митническия статус на стоките, като:

• Презумпцията за митнически статус на съюзни стоки (чл. 153 от МКС);

• Загуба на митнически статус на съюзни стоки (чл. 153 от МКС); и

• Случаите, в които съюзните стоки временно напускат митническата територия на Съюза и запазват митническия си статус на съюзни стоки, когато този статус е установен при определени условия и чрез средствата, предвидени в митническото законодателство (чл. 155 от МКС).

Случаите, в които презумпцията за съюзен статус на съюзни стоки не се прилага, са посочени в чл. 119 от ДР.

Средствата за доказване на митническия статус на съюзни стоки са посочени в чл. 199 от РИ.

Ново средство за доказване по МКС е митническият манифест за стоките (чл. 199, параграф 1, буква „в“ и чл. 206 от РИ – за плавателни средства).

За обмена и съхранението на информацията от митническия манифест за стоките и данните от документ T2L и T2LF ще се използва електронна система „МКС: Доказателство за съюзен статут“, като ще се използва хармонизиран, на ниво ЕС, интерфейс за търговците.

На лицата, отговарящи на условията по чл. 39, букви „а“ и „б“ на МКС, може да бъде разрешено да издават митнически манифест за стоките, без да е необходима заверка или регистрация от митниците.

2. Преходен период:

Докато системата „МКС: Доказателство за съюзен статут“ се въведе в експлоатация (предвидено за месец октомври 2019 г.), възможните средства за доказване на митнически статус на съюзни стоки са:

• T2L на хартиен носител (чл. 124а от ПДР);

• манифестът на корабната компания (чл. 199, параграф 2 от РИ);

• фактура или транспортен документ за стоки със стойност над 15 000 EUR (чл. 199, параграф 3 от РИ).

Чл. 2 от ДР е изменен с чл. 55 от ПДР и в съответствие с параграф 4 от изменения чл. 2 от ДР (общите изисквания за данни, посочени в Приложение Б към ДР, не се прилагат до датата на въвеждане на системата „МКС: Доказателство за съюзен статут“). Държавите членки трябва да гарантират, че съответните изисквания за данни осигуряват прилагането на разпоредбите, уреждащи доказването на митническия статус.

Информационна и комуникационна система за редовните корабни линии (RSS) ще продължи да се използва за съхраняване на цялата необходима информация по отношение на исканията и разрешенията до въвеждането на системата „МКС: Митнически решения“ (чл. 122 от ДР).

3. Документ T2M се заменя от риболовен дневник

Съгласно действащите законови разпоредби, заверката от трети страни, че съюзната риба или рибни продукти, уловени на територията на Съюза, са останали под митнически надзор в третата страна и не са претърпели никакви операции, различни от необходимото за запазването им, се извършва чрез попълване и заверка на клетка 13 от формуляра T2M (чл. от 325 до 336 и Приложения 43 и 44 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г.).

С прилагането на разпоредбите на МКС от 1 май 2016 г. заверката, посочена по-горе, от тази дата трябва да бъде направена върху разпечатката на риболовния дневник, вместо на формуляра T2M (от чл. 130 до чл. 133 от ДР и чл. 213-215 от РИ).

4. Доказателство за митнически статут за железопътните вагони:

На основание на чл. 321 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. съюзният статус на товарни вагони, принадлежащи на железопътна компания на държава членка, се доказваше чрез кодов номер и отличителните букви, изписани на вагоните.

В МКС не се предвижда подобна разпоредба, тъй като е установено, че по различни причини, не може да разчита на отличителните букви, които да служат като доказателство за съюзния статус на вагоните.

От 1 май 2016 г. общите правила ще се прилагат в случаите, в които е необходимо да се докаже съюзният статус на железопътните вагони. Препоръчително е митническите администрации да извършват редовни одити, за да се установи състоянието на подвижния състав на железопътните компании в съответните държави.

5. След въвеждането на системата „МКС: Доказателство за съюзен статут“:

• данните от документи T2L, T2LF и митническите стокови манифести ще се подават чрез електронната система;

• фактурата и транспортният документ могат да се използват като средство за доказване на съюзен статус само за стоки, чиято стойност не надвишава 15 000 EUR.

6. Други средства за доказване на митническия статус на съюзни стоки, които не са обхванати от системата „МКС: Доказателство за съюзен статус“ и съответно за тях не са предвидени преходни разпоредби:

• доказателство за митнически статус на съюзни стоки в Карнет ТИР, АТА или формуляр 302;

• доказателство за митнически статус на съюзни стоки за моторни превозни средства;

• доказателство за митнически статус на съюзни стоки за опаковки;

• доказателство за митнически статус на стоки в багаж на пътник.

7. Средства за доказване на митнически статус на съюзни стоки не се използват за стоки, за които митническите формалности по износа са изпълнени, както и за стоки, които са поставени под режим пасивно усъвършенстване.

III. ПОСТАВЯНЕ НА СТОКИТЕ ПОД МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМ. ПРИЛОЖИМИ РАЗПОРЕДБИ ОТ 1 МАЙ 2016 Г. И ПРЕХОДНИ МЕРКИ

1. Общи разпоредби

В Дял V, Глава 2 „Поставяне на стоки под митнически режим" на МКС, ДР и РИ са определени разпоредбите за поставяне на стоки под митнически режим, като в последния регламент са включени и разпоредби, които спират действието на определени разпоредби през преходния период. За всички митнически декларации са приложими разпоредбите **за подаване** на митническа декларация – чл. 170 и чл. 171 от МКС, и чл. 227 от АИ, **за приемане** на митническа декларация – чл. 172 от МКС, **за проверка** на митническа декларация – от чл. 188 до чл. 192 от МКС, **за поправка** на митническа декларация чл. – 173 от МКС, **за анулиране** на митническа декларация – чл. 174 от МКС и чл. 148 от ДА, и **за вдигане** на стоките по митническа декларация – чл. 194 и чл. 195 от МКС. Случаите, когато се разрешава анулиране на митническа декларация след вдигане на стоките, са разписани в чл. 148 от ДР.

2. Форми на деклариране:

• Стандартна митническа декларация – съдържа всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, и се придружава от всички документи, необходими за правилното прилагане на режима.

• Опростена митническа декларация – може да не съдържа някои от изискваните данни за стандартна декларация или може да не се придружава от всички необходими документи. **В случаите на регулярно използване на опростена митническа декларация (досегашната непълна декларация по смисъла на чл. 76, параграф 1, буква „а" от Регламент (ЕИО) № 2913/92 г. на Съвета) в контекста на МКС се изисква разрешение съгласно чл. 166, параграф 2 от МКС.**

• Митнически декларации чрез вписване в отчетността на декларатора с уведомление за представяне на стоките или без уведомление за представяне на стоките – може да бъде направена чрез стандартна митническа декларация или чрез опростена декларация.

• Декларация с намален набор от данни, подавани от пощенски оператори – митническа декларация за допускане за свободно обращение, за стоките в пощенски пратки, ако стойността им не надвишава левовата равностойност на 1000 EUR и за тях не е подадено заявление за възстановяване или опрощаване, и не са обект на забрани и ограничения – чл. 144 от ДР.

• Декларация в устна форма – митническа декларация, направена в устна форма – устна декларация – чл. 158, параграф 2 от МКС, от чл. 135 до чл. 137 от ДР; чл. 217 от РИ.

• Декларация чрез други действия – митническа декларация, направена чрез други действия – чл. 158, параграф 2 от МКС, от чл. 138 до чл. 142 от ДР; чл. 218 и чл. 219 от РИ.

• Допълнителна декларация – когато стоките са декларирани с опростена декларация или чрез вписване в отчетността на декларатора, за тях се подава допълнителна декларация. Допълнителната декларация може да има общ, периодичен или рекапитулативен характер. Опростената декларация или декларацията чрез вписване в отчетността на декларатора, както и допълнителната декларация, се считат за единен и неделим инструмент, който поражда действие съответно на датата, на която се приема опростената декларация, и на датата, на която стоките се вписват в отчетността на декларатора. Когато стоките са поставени под режим митническо складиране с опростена декларация или с митническа декларация, направена под формата на вписване в отчетността на декларатора, се прилага освобождаване от задължение за подаване на допълнителна декларация. В случаите, когато опростената декларация се отнася за стоки, чиято стойност и количество са под статистическия праг, когато опростената декларация вече съдържа цялата информация, необходима за съответния режим, или когато опростената декларация не е неправена чрез вписване в отчетността на декларатора, митническите органи могат да отменят изискването за подаване на допълнителна декларация.

3. Преходни правила за прилагане на разпоредбите от 1 май 2016 г. до въвеждане на съответните електронни системи

През преходния период до датата на подобрение на националната система за вноса, посочена по РП към МКС, се запазват сегашните изисквания за данни при деклариране със стандартна декларация (сегашната нормална декларация) на стоки за допускане за свободно обращение, митническо складиране, временен внос, специфична употреба и активно усъвършенстване (Приложение 9 от ПДР), а при деклариране с опростена декларация – изискванията за данните са в таблица 7 на допълнение А в Приложение 9 от ПДР.

В съответствие с промените в чл. 138 и чл. 141 от ДР, предвидени в ПДР от 1 май 2016 г. до датата на адаптиране на националната система за внос, стоките, чиято действителна стойност не надвишава 22 EUR, се считат за дек-

ларирани за допускане за свободно обращение чрез акта на представянето им пред митницата съгласно чл. 139 от МКС, при условие че изискваните данни са приети от митническите органи, т.е стоките се придружават от търговски или друг документ. Съобразно изискванията на националното данъчно законодателство, за стоки на обща стойност над 30 лв. се дължи ДДС. За стоките в пощенски пратки, чиято стойност надвишава 30 лв., същите се декларират с митническа декларация CN 22 или CN23, а останалите с митническа декларация за допускане за свободно обращение.

От 1 май 2016 г. до адаптиране на националната система за внос „Български пощи" ЕАД имат право да подават митническа декларация за допускане за свободно обращение с намален набор от данни за стоките в пощенски пратки, ако стойността им не надвишава левовата равностойност на 1000 EUR и за тях не е подадено заявление за възстановяване или опрощаване, и не са обект на забрани и ограничения.

4. Други опростявания

• **Опростяване на съставянето на митнически декларации за стоки, класирани в различни тарифни подпозиции и декларирани под една подпозиция** – това опростяване не се прилага за стоки, които са обект на забрани или ограничения, или на които е начислен акциз, когато за прилагането на мярката е необходимо правилно класиране – чл. 177 от МКС и чл. 228 от РИ.

Митническите органи могат, по заявление на декларатора, да приемат, че вносните или износните мита се начисляват върху цялата пратка на база на тарифната подпозиция на стоките, които са с най-високата ставка на вносни или износни мита в случаите, когато пратката съдържа стоки, които попадат под различни тарифни подпозиции, и обработката на всяка от тези стоки в съответствие с нейната тарифна подпозиция за целите на съставянето на митническата декларация би довела до непропорционална тежест на работата и разходите спрямо дължимите вносни или износни мита, при условие че стоките не са обект на забрани и ограничения или за тях е начислен акциз.

• **Централизирано оформяне (ЦО)** – (чл. 179 от МКС, чл. 149 от ДР и членове 229-232 от РИ).

Разрешава се на титуляря на разрешение за ЦО да подаде или да предостави на разположение в митническото учреждение, където е установен, митническа декларация за стоки, които са представени на друго митническо учреждение. Разрешение за ЦО се издава само на ИО, който е титуляр на разрешение за митнически опростявания (АЕОС). Декларирането при ЦО може да е чрез използване на стандартна или опростена декларация, или чрез вписване в отчетността на декларатора. При централизираното оформяне митническата декларация се подава на надзорното митническо учреждение (НМУ), т.е. МУ, отговорно за мястото, където е установено дружеството, а стоките пристигат и се представят в друго МУ, което е митническо учреждение на представяне (МУП). НМУ и МУП обменят необходимата информация за проверка на декларираните стоки и за тяхното вдигане.

• **Вписване в отчетността на декларатора** (EIDR) – (чл. 182 от МКС, чл. 150 от ДР и членове от 233 до 235 от РИ). Дава право за подаване на митническа декларация под формата на вписване в отчетността на декларатора, при условие че данните от посочената декларация са на разположение на митническите органи в системата на декларатора при подаване на декларацията. EIDR е процедура, която включва два етапа: 1-ви етап: бързо оформяне, със или без уведомление за представяне на стоките и 2-ри етап: подаване на допълнителната декларация, както е предвидено в чл. 167 от МКС. Целта на уведомлението за представяне на стоките е да се информират митническите органи, че стоките са в помещенията на декларатора и могат да бъдат проверени.

Досегашната процедура за оформяне на място (LCP) при внос се заменя с митническа декларация чрез вписване в отчетността на декларатора (EIDR) със задължението за представяне на стоките, освен в случаите по чл. 182, параграф 3 от МКС. Следва да се отбележи, че за разлика от досега приложимото LCP, при допускане за свободно обращение EIDR не се разрешава за режим 42 (едновременно допускане за свободно обращение и крайна употреба на стоки, които са освободени от ДДС и когато е приложимо отложено плащане на акциз в съответствие с чл. 17 от Директива 2008/118/ЕО) и за режим 63 (реимпорт с едновременно допускане за свободно обращение и вътрешно потребление на стоки, които са освободени от ДДС и когато е приложимо отложено плащане на акциз в съответствие с чл. 17 от Директива 2008/118/ЕО).

По отношение на режим износ и на реекспорт, разликата между сегашното LCP и бъдещето EIDR е, че са включени ограничения, а именно стоките да са освободени от изискване за подаване на предварителна декларация за заминаване и износното и изходното митническо учреждение да са едно и също (чл. 150, параграф 4 от ДР). Също така от обхвата на EIDR са изключени износ и реекспорт на акцизни стоки, освен случаите, когато се прилагат опростени процедури на движение на акцизни стоки по чл. 30 от Директива 2008/118/ЕО (чл. 150, параграф 5 от ДР).

5. Самооценка – (чл. 185 от МКС, членове 151-152 от ДР и чл. 237 от РИ).

Разрешава се на титуляря на раз-

решение за митнически опростявания да извършва определени митнически формалности, които по принцип трябва да се извършват от митническите органи, за да се определи размерът на дължимите вносни и износни мита, както и да извършва различни проверки под митнически надзор. *Самооценка за определяне и изчисляване на дължимите вносни и износни мита и държавни вземания.* Титулярят на разрешение за самооценка в края на сумарния период, който не може да надвишава един календарен месец, сам изчислява дължимите вземания за вносните и износните операции, извършени през този период. В рамките на 10 дни след края на сумарния период титулярят на разрешението уведомява надзорното митническо учреждение за изчисления от него размер на митническите задължения.

Самооценка за проверки и контрол под митнически надзор

Разрешава се за контрол и проверка за спазване на съответствията за забрани и ограничения, при условия и ред, посочени в разрешението, доколкото такова оправомощаване се разрешава от съответното законодателство за конкретните забрани и ограничения.

6. Разрешение за използване на опростена декларация (SD) (чл. 166, параграф 2 от МКС, чл. 145 от ДР и членове от 223 до 224 от РИ) позволява на титуляря на разрешението да поставя стоки под митнически режим въз основа на опростена декларация. Чл. 166, параграф 1 от МКС – нерегулярно използване на опростената декларация (сегашната непълна декларация) – не се изисква разрешение. Законодателството не уточнява кое се счита за регулярно и кое се счита за нерегулярно използване на опростената декларация. Като възможност може да се обвърже задължението за разрешение със случаите, когато е необходимо да се подава допълнителна декларация с периодичен или рекапитулативен характер. Задължение на ИО е да прецени своите бизнес операции и, ако се нуждае от разрешение за използване на опростена декларация, да подаде заявление за такова. Въпреки това, митническите органи могат да предложат на ИО да подаде заявление за такова разрешение. Нерегулярно използване – митническите органи могат да разрешат на ИО да подаде опростена декларация, която не съдържа всички изискуеми данни или към нея не са приложени всички изискуеми документи, без да изискват разрешение, като преценят случай по случай.

Случаите за използване на издадените по сега действащите разпоредби разрешения за опростени процедури на деклариране – с облекчена декларация или оформяне на място след 1 май 2016 г., са регулирани в заключителните разпоредби за административния преход в Дял IX на ДР и РИ. Съгласно чл. 251, параграф 1, буква „б“ от ДР същите са валидни до тяхното преразглеждане в съответствие с чл. 250, параграф 1 от същия регламент.

Разрешенията, издадени въз основа на сегашните разпоредби, които са валидни и към 1 май 2016 г., трябва да се разглеждат от две различни гледни точки:

7. Препазглеждане на разрешение

Преразглеждането на издадените преди 1 май 2016 г. разрешения, които към тази дата са в сила, трябва да се извърши до 1 май 2019 г. (чл. 250 от ДР и чл. 345, параграф 1 от РИ). Решенията в резултат на преразглеждането трябва да отменят преразгледаните разрешения и където е подходящо да се дадат нови разрешения, за които трябва да се прилагат условията и критериите по МКС. Това означава, че от 1 май 2016 г. до момента на преразглеждане на разрешението, титулярят може да продължи да го използва и разрешението остава валидно (чл. 251 (1) (б) от ДР). Също така например, разрешението, което е издадено без изискване на обезпечение, остава валидно без да се налага ИО да предостави обезпечение след 1 май 2016 г. Разрешения, които имат ограничен срок на валидност, остават в сила до края на срока на валидност или до 1 май 2019 г., която дата е по-ранна.

8. Използване на разрешението

Използването на разрешението не се покрива от процеса по преразглеждането, тъй като той не се отнася до неговото оперативно използване.

Предвид това, всички разрешения, които остават валидни на 1 май 2016 г., не могат да бъдат повече използвани съгласно правилата на сегашното законодателство, което се отменя от 1 май 2016 г. и трябва да са в съответствие с разпоредбите на МКС, ДР и РИ, което означава, че когато улеснения и процедури, които са съществували в сегашното законодателство, вече не съществуват в МКС, ДР и РИ, те не могат да се използват от 1 май 2016 г., като например активно усъвършенстване по системата с възстановяване или митническо складиране за склад тип D или процедурата за оформяне на място (LCP).

Условията за използване на съществуващите разрешения трябва да се четат в съответствие с таблицата на съответствието, посочена в Приложение 90 към ДР (чл. 254 от ДР) и тяхното използване трябва да се адаптира към правилата на МКС от 1 май 2016 г.

IV. МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМИ

1. ДОПУСКАНЕ ЗА СВОБОДНО ОБРАЩЕНИЕ

Несъюзните стоки, предназначени за пазара на Съюза или за лична употреба, или за потребление в рамките на митническата територия

на Съюза, се допускат за свободно обращение. При допускането за свободно обращение се събират дължимите вносни мита и други вземания, предвидени в съответните действащи разпоредби за събирането им, прилагат се мерките на търговската политика и забраните и ограниченията, доколкото такива мерки не е трябвало да бъдат приложени на по-ранен етап, и се изпълняват другите формалности, предвидени при вноса на стоките. Допускането за свободно обращение придава на несъюзните стоки митнически статус на съюзни стоки.

2. СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ

2.1. Вътрешен и външен режим транзит

Разпоредбите за режим транзит са обхванати от Дял VII, Глава 2 от МКС, ДР, РИ и членове от 24 до 53 на ПДР, като разпоредбите на:

• чл. 226 от МКС регламентират случаите на движението на несъюзни стоки под режим съюзен транзит;

• чл. 227 от МКС регламентират условията, при които съюзни стоки могат да бъдат поставяни под режим вътрешен транзит;

• чл. 233 от МКС определят задълженията на титуляря на режим съюзен транзит и на превозвача и получателя на стоките, придвиждани под режим съюзен транзит, както и опростяванията на митническите процедури, които митническите органи могат да разрешат по отношение на поставянето на стоките под режим съюзен транзит или завършването на този режим;

• чл. 234 са свързани със стоки, преминаващи през територия на държава или територия извън митническата територия на Съюза под режим външен съюзен транзит.

В обхвата на Дял VII, Глава 2 от РИ са разпоредбите, които определят процедурните правила за:

• поставянето на стоките под режим съюзен транзит и завършването на този режим;

• действието на опростяванията по чл. 233, параграф 4 от МКС;

• митническия надзор на стоки, преминаващи през държава или територия извън митническата територия на Съюза под режим външен съюзен транзит, посочен в чл. 234 от МКС;

• прилагането на митническата територия на Съюза на чл. 226, параграф 3, букви б) – е) от МКС за външен режим транзит и чл. 227, параграф 3, букви б) – е) от МКС за вътрешен режим транзит при движението на стоки по начин, различен от съюзен транзит.

Специфичните случаи, в които съюзни стоки се поставят под режим външен транзит в съответствие с чл. 226, параграф 2 от МКС, както и условията за предоставяне на разрешения по чл. 230 и чл. 233, параграф 4 от МКС, са посочени в разпоредбите на Дял VII, Глава 2 от ДР.

Преходните разпоредби, свързани с електронните системи за транзит, както митническата електронна система, така и системите на търговците, са регламентирани в членове 26-53 от ПДР.

– ОСНОВНИ ПРОМЕНИ ЗА РЕЖИМ СЪЮЗЕН ТРАНЗИТ

До подобряването (актуализацията) на Новата компютъризирана транзитна система (NCTS), която е предвидена за месец октомври 2019 г., **се прилагат преходните разпоредби,** които в много случаи дават възможност за продължаване на добре познатия режим общностен транзит. Ето защо, повечето формалности за режим транзит в отправните митнически учреждения, в митническите учреждения на транзит и в получаващите митнически учреждения, както и в помещенията на одобрен изпращач/получател, остават непроменени.

1. ОСНОВНИТЕ ПРОЦЕСИ В ОТПРАВНОТО МИТНИЧЕСКО УЧРЕЖДЕНИЕ ОСТАВАТ НЕПРОМЕНЕНИ, КАТО:

• До подобряването на NCTS настоящите изисквания за попълването на данни за транзитна декларация продължават да се прилагат (Допълнение B2, Приложение 9 от ПДР).

• Придружаващият документ за транзит/Придружаващият документ за транзит/сигурност (TAD/TSAD) остава задължителен съгласно чл. 184, параграф 2 от ДР (изменен с ПДР) и трябва да бъде отпечатан или от отправното митническо учреждение, или от декларатора, в случай на одобрен изпращач. Може да се допълва, когато е приложимо, от списък на стоковите позиции/стокови позиции за транзит/сигурност. Образците остават непроменени, с изключение на някои от наименованията на клетките (Допълнение E1, E2, Ж1 и Ж2, Приложение 9 към ПДР).

• Списъкът на стоките с повишен риск от измама (чувствителните стоки) е заличен. **От 1 май 2016 г. групата за чувствителни стоки в митническата декларация не се попълва** (Приложение 9, Допълнение B1 към ПДР).

• Митнически пломби или алтернативни идентификационни мерки за стоките са задължителни. Митническите пломби трябва да отговарят на някои основни и технически критерии, посочени в чл. 301 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. (РИ). Пломбите, използвани в момента, могат да продължат да се използват до изчерпване на количествата или до 1 май 2019 г., която от двете дати е по-ранна (чл. 255 от ДР).

• Задължителен маршрут може да бъде предписан от отправното митническо учреждение или когато титулярят на режима прецени, че е необходимо за всички видове стоки (чл. 298 от РИ).

2. В СЛУЧАЙ НА ИНЦИДЕНТИ ПО ВРЕМЕ НА ДВИЖЕНИЕ НА СТОКИ

Съответните вписвания трябва да бъдат направени от превозвача върху TAD/TSAD. Стоките и TAD/TSAD се представят пред най-близкото митническо учреждение в държава, на чиято територия се намира транспортното средство (чл. 305 от РИ).

Стоките и TAD не трябва да бъдат представени в следните случаи:

• стоките са прехвърлени от непломбирано транспортно средство;

• когато един или няколко вагона са извадени от състав от скачени железопътни вагони, поради технически проблеми;

• когато влекачът на пътно превозно средство е сменен без смяна на ремаркетата или полуремаркетата, при условие че титулярят на режима или превозвачът информира най-близкото митническо учреждение в държава, на чиято територия се намира транспортното средство, за такъв инцидент .

3. ПРОЦЕСИТЕ В МИТНИЧЕСКОТО УЧРЕЖДЕНИЕ НА ТРАНЗИТА ОСТАВАТ НЕПРОМЕНЕНИ.

4. ПРОЦЕСИТЕ В ПОЛУЧАВАЩОТО МИТНИЧЕСКОТО УЧРЕЖДЕНИЕ ОСТАВАТ НЕПРОМЕНЕНИ.

5. ОПРОСТЯВАНИЯ ПРИ РЕЖИМ СЪЮЗЕН ТРАНЗИТ:

А) Опростявания по чл. 233, параграф 4, букви „а“, „б“ и „в“ от МКС могат да се разглеждат като продължение на съществуващите опростявания по чл. 372, параграф 1, букви „б“, „г“ и „д“ от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. на Комисията:

• одобрен изпращач;

• одобрен получател;

• използването на специален тип пломби.

Основни процеси за тези опростявания остават непроменени. Новото изискване е помещенията, в които одобреният получател заявява да получава стоки, да са със статус на съоръжение за временно складиране, за което е необходимо отделно разрешение, или трябва да бъде място, одобрено от митническите органи за временно складиране (за складиране на стоки за период от по-малко от 24 часа). В допълнение, трябва да бъде предоставено обезпечение за временно складиране (чл. 144, 147 и 148 от МКС, чл. 115 от ДР).

Пломбите трябва да отговарят на определени основни и технически критерии, посочени в чл. 301 и 317 от РИ. Тези критерии включват международни стандарти, т.е. стандарт ISO 17712. Пломбите от специален вид, използвани в момента, могат да продължат да се използват до изчерпване на количествата или до 1 май 2019 г., която от двете дати е по-ранна (чл. 255 от ДР).

Разрешенията за одобрен изпращач, одобрен получател и за използване на пломби от специален вид, издадени на основание чл. 372, параграф 1, букви „б“, „г“ и „д“ от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. на Комисията, които са валидни към 1 май 2016 г., в съответствие с чл. 251, параграф 1 от ДР и чл. 345, параграф 1 от РИ, остават валидни до тяхното преразглеждане. Преразглеждането на решенията трябва да се извърши най-късно до 30 април 2019 г.

Б) Опростявания за транзит в съответствие с чл. 233, параграф 4, букви „г“ и „д“ от МКС, които ще са приложими на по-късен етап:

• **използването на транзитната декларация с намален набор от данни** е приложимо на по-късен етап, тъй като е необходимо да се разработи съответната функционалност в NCTS (подобряването на NCTS), предвид което **са предвидени преходни разпоредби**;

• **използването на електронен транспортен документ като транзитна декларация** е приложимо е от 1 май 2016 г., но икономическите оператори следва да извършат необходимите корекции в собствените си системи, за да отговорят на изискването за прилагането на това опростяване, предвид което **са предвидени преходни разпоредби,** които могат да се прилагат най-късно до 1 май 2018 г.

Изискванията за данни за исканията и за разрешенията се съдържат в Приложение А към ДР.

В) Следните опростявания продължават да се използват по време на преходния период (чл. 24 от ПДР):

• режим съюзен транзит въз основа на документи на хартиен носител за стоки, превозвани с железопътен транспорт, като продължение на опростената процедура за стоки, превозвани с железопътен транспорт ***/опростената процедура с товарителница СИМ, като транзитната декларация/, която ще може да се прилага до подобряването на NCTS (предвидено за месец октомври 2019 г.).***

Разрешенията за използването на опростени процедури за стоки, превозвани с железопътен транспорт, издадени на основание чл. 372, параграф 1, буква „ж“ (i) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. на Комисията, остават валидни и могат да се прилагат до подобряването на NCTS (предвидено за месец октомври 2019 г.). Те остават валидни при същите условия, при които са издадени и титулярите на разрешения, освободени от представяне на обезпечение при поставяне на стоки под режим съюзен транзит.

Процедурните правила, свързани с митническите формалности за този вид опростяване, са посочени в членове 30-45 от ПДР.

На основание разпоредбите на чл. 25 и чл. 29 от ПДР митническите органи могат да издават разрешения за използването на режим съюзен транзит въз основа на документи

на хартиен носител за стоки, превозвани с железопътен транспорт и след 1 май 2016 г., но титулярите на тези разрешения не са освободени от представяне на обезпечение при поставяне на стоките под режим съюзен транзит.

• режим съюзен транзит въз основа на документи на хартиен носител за стоки, превозвани с въздушен или морски транспорт, като продължение на *опростената процедура за стоки, превозвани с въздушен или морски транспорт – ниво I, която ще може да се прилага до подобряването на NCTS (предвидено за месец октомври 2019 г.).*

Разрешенията за използването на опростени процедури за стоки, превозвани с въздушен или морски транспорт, издадени на основание чл. 372, параграф 1, буква „ж“ (ii) и чл. 444 или на основание чл. 372, параграф 1, буква „ж“ (iii) и чл. 447 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. на Комисията, които са валидни към 1 май 2016 г., остават валидни и могат да се прилагат до 1 май 2018 г. при същите условия, като титулярите на тези разрешения са освободени от представяне на обезпечение.

Процедурните правила, свързани с митническите формалности за този вид опростяване, са посочени в членове 46-51 от ПДР.

На основание на разпоредбите на чл. 26 и чл. 29 от ПДР митническите органи могат да издават разрешения за използването на режим съюзен транзит въз основа на документи на хартиен носител за стоки, превозвани с въздушен или морски транспорт и след 1 май 2016 г., но титулярите на тези разрешения не са освободени от представяне на обезпечение при поставяне на стоките под режим съюзен транзит.

• режим съюзен транзит въз основа на електронен манифест за стоките, превозвани с въздушен или морски транспорт, като продължение на *опростената процедура за стоки, превозвани с въздушен или морски транспорт – ниво II, която ще може да се прилага до 1 май 2018 г.*

Разрешенията за използването на опростени процедури за стоки, превозвани с въздушен или морски транспорт, издадени на основание чл. 372, параграф 1, буква „ж“ (ii) и чл. 445 или на основание чл. 372, параграф 1, буква „ж“ (iii) и чл. 448 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. на Комисията, или на основание чл. 372, параграф 1, буква ж) (iii) и чл. 448 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. на Комисията, които са валидни към 1 май 2016 г., остават валидни и могат да се прилагат до 1 май 2018 г. при същите условия.

Процедурните правила, свързани с митническите формалности за този вид опростяване са посочени в чл. 52 и чл. 53 от ПДР.

На основание на разпоредбите на чл. 27, чл. 28 и чл. 29 от ПДР митническите органи могат след 1 май 2016 г. да издават разрешения за използването на режим съюзен транзит въз основа на електронен манифест за стоките, превозвани с въздушен или морски транспорт.

Съгласно чл. 24 от ПДР режимът съюзен транзит въз основа на електронен манифест за стоките, превозвани с въздушен или морски транспорт, се счита за еквивалентен на режима, посочен в чл. 244, параграф 4, буква „д“ от МКС, и в съответствие с чл. 89, параграф 8, буква „г“ от МКС не се изисква обезпечение.

Г) Опростяванията за режим транзит:

• освобождаване от изискването да се следва задължителен маршрут и;

• национални транзитни опростявания (с изключение на използването на други режими съюзен транзит въз основа на документи на хартиен носител за стоки, превозвани с железопътен транспорт в съответствие с чл. 45 от ПДР), се заличават.

6. ОБЕЗПЕЧЕНИЯ ПРИ РЕЖИМ СЪЮЗЕН ТРАНЗИТ:

• За еднократното обезпечение под формата на поръчителство процесът остава непроменен.

Паричният депозит може да бъде предоставен в български лева или в евро.

• За еднократното обезпечение под формата на поръчителство процесът остава непроменен.

Единствената промяна е новият образец на поръчителството, посочен в приложение 32-01 от РИ.

• Еднократното обезпечение под формата на ваучер – основният процес остава непроменен, със следните незначителни изменения:

а) новият образец на поръчителството е посочен в Приложение 32-02 от РИ;

б) новият образец на ваучер е посочен в Приложение 32-06 от РИ;

в) размерът на ваучера за еднократно обезпечение е увеличен на 10 000 EUR (чл. 160 от РИ).

• За общото обезпечение процесът остава непроменен, с изключение на следните изменения:

• Незначителни промени в начина на изчисляване на референтния размер (чл. 155 от РИ) като:

а) референтният размер трябва да съответства на размера на вносните мита и други вземания, които могат да станат дължими във връзка с всяка транзитна декларация в периода от поставянето на стоките под режим транзит до приключването на този режим, но периодът на предходните 12 месеца се запазва;

б) когато не може да се определи по начина, посочен по-горе, той се определя на 10 000 EUR за всяка транзитна операция;

в) намаляването на референтния размер на обезпечението от 100% на 0% (освобождаване от обезпечение) може да обхваща всички стоки.

• Новият образец на поръчителството е посочен в Приложение 32-03 към РИ.

• Новите образци на сертификата за общо обезпечение (ТС31) и сертификата за освобождаване от обезпечение (ТС33) са посочени в Приложение 72-04 към РИ.

• Условията за издаване на разрешение са приведени към изискванията за ОИО. Това не означава, че заявителят трябва да е ОИО.

• Данните на заявленията и разрешенията се съдържат в Приложение А към ДР.

• Разрешенията, издадени въз основа на Регламент (ЕИО) № 2454/93 г., които са валидни към 1 май 2016 г., остават валидни до тяхното преразглеждане (чл. 251, параграф 1 от ДР и чл. 345, параграф 1 от РИ). Всяко заявление за изменение на издадено преди 1 май 2016 г. разрешение се счита като подадено заявление за преразлеждане на разрешението.

• Изискванията за данни за исканията и за разрешенията се съдържат в Приложение А към ДР.

– ОСНОВНИ ПРОМЕНИ ЗА ОПЕРАЦИИ ТИР

1. Основен референтен номер (MRN) на операцията ТИР може да бъде представен на митническите органи (например получаващо митническо учреждение или митническо учреждение на напускане, митнически орган, където се е състоял инцидент, злополука или отклонение от задължителен маршрут) чрез средствата, посочени в чл. 184 от ДР.

2. MRN на операцията ТИР се записва от отправното митническо учреждение или от митническото учреждение на въвеждане в карнета ТИР. Придружаващият документ за транзит (TAD) /Придружаващият документ за транзит/сигурност (TSAD) се предоставят на титуляря на карнета ТИР от отправното митническо учреждение или от митническото учреждение на въвеждане по искане на титуляря на карнета ТИР. Вече не е задължително да се прикрепя TAD/TSAD към карнета ТИР.

3. Списъкът на чувствителни стоки е изтрит. Задължителен маршрут може да бъде предписан от отправното митническо учреждение или от митническото учреждение на въвеждане за всички видове стоки, които се придвижват при операция ТИР (чл. 275 от РИ).

4. Митническите пломби трябва да отговарят на някои основни и технически критерии, посочени в чл. 301 от РИ. Пломбите, използвани в момента, могат да продължат да се използват до изчерпване на количествата или до 1 май 2019 г., която от двете дати е по-ранна (чл. 255 от ДР).

5. Одобрен получател за операции ТИР:

• Разрешенията за одобрен получател за операция ТИР, издадени на основание чл. 454а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. на Комисията, които са валидни към 1 май 2016 г., в съответствие с чл. 251, параграф 1 от ДР и чл. 345, параграф 1 от РИ, остават валидни до тяхното преразглеждане. Преразглеждането на решенията трябва да се извърши най-късно до 30 април 2019 г.

• Изискванията за данни за заявленията и за разрешенията се съдържат в Приложение А към ДР.

2.2. СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ТРАНЗИТ

Разпоредбите за специалните режими, различни от транзит, са обхванати от Дял VII, Глава 1, Глава 3, Глава 4 и Глава 5 на МКС, ДР и РИ.

Основни промени в митническото законодателство по МКС при специалните режими, различни от транзит, които се прилагат от 1 май 2016 г.:

Митническите икономически режими стават „Специални режими, различни от транзит“, които включват:

а) складиране – включва митническо складиране и свободни зони;

б) употреба за специфични цели – включва временен внос и специфична употреба;

в) усъвършенстване – включва активно и пасивно усъвършенстване.

След 1 май 2016 г. отпадат следните МИР (специални режими):

– обработка под митнически контрол (ОМК);

– активно усъвършенстване по системата с възстановяване (АУ/В);

– митническо складиране в склад тип D.

Отпадат и свободните зони тип II.

ОМК и АУ/ОП се сливат и остава само активно усъвършенстване (АУ).

Специфичната употреба и свободните зони стават специални режими.

В допълнение, се въвеждат следните по-важни промени:

– обезпечението е задължително изискване при издаването на разрешение за почти всички специални режими, различни от транзит (митническо складиране, временен внос, специфична употреба, активно усъвършенстване);

– отпада изискването за реекспорт на стоките, поставени под режим АУ;

– отпадат компенсаторните лихви;

– разрешават се дистанционните продажби на стоки в митническите складове.

• Общи разпоредби

Разрешения

1. Разрешение от митническите органи се изисква за:

а) използването на режими активно или пасивно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба,

б) опериране на съоръжения за митническо складиране на стоки, с изключение на случаите, когато операторът на съоръженията за складиране се явяват самите митнически органи.

Условията, при които се допуска използването на режими активно или пасивно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба, или опериране на съоръжения за митническо складиране, се определят в разрешението.

Условия за издаване на разрешение

Освен когато е предвидено друго, разрешението се дава само на лица, които отговарят на всяко едно от следните условия:

а) установени са на митническата територия на Съюза;

б) осигуряват необходимите гаранции за правилното протичане на операциите. Счита се, че одобреният икономически оператор за митнически опростявания е изпълнил това условие, доколкото дейността, свързана с въпросния специален режим, е взета предвид в разрешението, посочено в чл. 38, параграф 2, буква а);

в) когато може да възникне митническо задължение или други вземания за стоките, поставени под специален режим, лицата предоставят обезпечение в съответствие с чл. 89 от МКС;

г) в случай на режими временен внос или активно усъвършенстване, използват или нареждат използването на стоките, или извършват или нареждат извършването на операции по усъвършенстването на стоките.

Други условия за издаване на разрешение

Освен когато е предвидено друго, разрешение се издава само, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) митническите органи са в състояние да извършват митнически надзор, без да се налага въвеждане на административни изисквания, несъответстващи на икономическата нужда от ползване на режима;

б) разрешението за режим усъвършенстване няма да засегне неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза (икономически условия).

Счита се, че съществените интереси на производителите в Съюза не са засегнати неблагоприятно, освен когато съществуват доказателства за противното или когато икономическите условия се считат за изпълнени.

Разрешение с обратна сила

Митническите органи предоставят разрешение с обратна сила, когато е изпълнено всяко едно от условията по чл. 211, параграф 2 от МКС.

Обезпечение

Представянето на обезпечение е едно от условията за издаване на разрешение за използване на специален режим. Размерът на обезпечението трябва да е равен на размера на вносните мита и другите вземания (ДДС и акциз), които могат да възникнат за стоките, които са под специален режим към определен момент. При покриване на определени критерии обаче, ползвателят на режима може да се възползва от намален размер на обезпечението или освобождаване от задължението за представяне на обезпечение при използването на общо обезпечение.

В случай на една транзакция/операция, т.е в случай на използване на специален режим по разрешение, издадено въз основа на митническа декларация, се предоставя еднократно обезпечение. В този случай не може да се иска намаляване или освобождаване, защото това е възможно само за общото обезпечение. Това означава, че се предоставя 100% обезпечение, дори и когато лицето е титуляр на разрешение за статус на одобрен икономически оператор за митнически опростявания.

Поставянето на стоките под специален режим не е обвързано с предоставянето на обезпечение в следните случаи:

– свободни зони;

– активно усъвършенстване EX/IM;

– пасивно усъвършенстване EX/IM;

– временен внос в определени случаи (например, когато митническото деклариране може да бъде извършено в устна форма или чрез друго действие).

Заявление за използване на специален режим

По принцип подаването на заявления и издаването на разрешения по МКС се предвижда да се извършва изцяло по електронен път в съответствие с приложение А от ДР.

До датата на въвеждане на системата „МКС: митнически решения“, посочена в приложението към Решение за изпълнение 2014/255/ЕС, когато заявление за разрешение за специален режим не се основава върху митническа декларация, заявлението се изготвя, като се използва формулярът, поместен в приложение 12 от ПДР.

Заявление за разрешение въз основа на митническа декларация

Запазва се възможността за специалните режими да се използва опростена процедура за издаване на разрешение.

В определени случаи, посочени в чл. 163 от ДР, при условие че са предоставени допълнителните данни по приложение А към ПДР, митническата декларация се счита за заявление.

Заявление за подновяване или изменение на разрешение

Запазва се и възможността заявление за подновяване или изменение на разрешение за специален режим да се подаде в писмена форма.

Срок за вземане на решение по заявление за използване на специален режим

Когато заявлението за специален режим се отнася за една държава членка и не се изисква проверка на икономическите условия, решението по това заявление се взема както следва:

– за режими активно усъвършенстване, пасивно усъвършенстване, специфична употреба и временен внос – в срок от 30 дни от датата на приемане на заявлението;

– за митническо складиране – в срок от 60 дни от датата на приемане на заявлението.

Когато заявлението за специален режим се отнася до няколко държави членки, решението се взема своевременно, но не по-късно от 120 дни от датата на приемане на заявлението.

Когато трябва да се извърши проверка на икономическите условия, срокът за вземане на решение се удължава на една година от датата на предаване на досието на Комисията.

Срок на действие на разрешението

Срокът на действие на разрешенията за използване на режими активно усъвършенстване, пасивно усъвършенстване, специфична употреба и временен внос не може да надвишава пет години, а когато тези разрешения се отнасят до стоките по приложение 71-02 (чувствителни стоки и продукти) от ДР – не може да надвишава три години.

Разрешенията за оперирание на съоръжения за митническо складиране са безсрочни.

Преходни мерки по отношение на разрешенията за специалните режими

Разрешенията, издадени въз основа на Регламент (ЕИО) № 2913/92 г. или Регламент (ЕИО) № 2454/93 г., валидни към 1 май 2016 г., остават валидни и могат да се използват без всякакви промени. Но трябва да се отчитат разпоредбите на МКС и свързаните с него актове, т.е. условията, при които се прилагат тези разрешения, считано от 1 май 2016 г., са условията, определени в съответните разпоредби на МКС и свързаните с него актове, както са посочени в таблицата на съответствието в приложение 90 към чл. 254 на ДР.

Когато съществуващо разрешение е издадено без предоставяне на обезпечение или с частично обезпечение, разрешението може да се използва без да се изисква допълнително предоставяне на обезпечение.

Използването на съществуващо разрешение, което е издадено без проверка на икономическите условия, се допуска, дори когато по МКС се изисква проверка на икономическите условия.

Срок на действие на разрешенията, издадени въз основа на Регламент (ЕИО) № 2913/92 г. или Регламент (ЕИО) № 2454/93 г., валидни към 1 май 2016 г:

Разрешенията с ограничен срок на действие – до края на този срок или до 1 май 2019 г., която от двете дати е по-ранна.

Това са разрешенията за:

– АУ/ОП;

– пасивно усъвършенстване;

– специфична употреба;

– временен внос.

Разрешенията без срок, каквито са разрешенията за митническо складиране, могат да се използват без промяна до преразглеждането им от митническите органи. Решението за преразглеждане трябва да се направи не по-късно от 1 май 2019 г.

Икономически условия

Проверка на икономическите условия за разрешенията за режим активно усъвършенстване се извършва в следните случаи:

а) когато изчислението на размера на вносното мито се извършва по реда на чл. 86, параграф 3 от Кодекса, съществуват данни, че има вероятност съществените интереси на производителите в Съюза да бъдат засегнати неблагоприятно, и случаят не е обхванат от разпоредбите на чл. 167, параграф 1, букви от а) до е) от ДР;

б) когато изчислението на размера на вносното мито се извършва по реда на чл. 85 от Кодекса, за стоките, предназначени за поставяне под режим активно усъвършенстване, би се прилагала мярка на селскостопанската или търговската политика, временно или окончателно антидъмпингово мито, изравнително мито, защитна мярка или допълнително мито в резултат на спиране на отстъпки, ако тези стоки бяха декларирани за допускане за свободно обращение, а случаят не е обхванат от разпоредбите на чл. 167, параграф 1, буква з), и), м), п) или т) от ДР;

в) когато изчислението на размера на вносното мито се извършва по реда на чл. 85 от Кодекса, за стоките, предназначени за поставяне под режим активно усъвършенстване, не би се прилагала мярка на селскостопанската или търговската политика, временно или окончателно антидъмпингово мито, изравнително мито, защитна мярка или допълнително мито в резултат на спиране на отстъпки, ако тези стоки бяха декларирани за допускане за свободно обращение, съществуват данни, че има вероятност съществените интереси на производителите в Съюза да бъдат засегнати неблагоприятно, а случаят не е обхванат от разпоредбите на чл. 167, параграф 1, букви от ж) до т) от ДР).

Проверка на икономическите условия за разрешенията за режим пасивно усъвършенстване се извършва само ако съществуват данни, че има вероятност съществените интереси на съюзните производители на стоките по приложение 71-02 към ДР да бъдат засегнати неблагоприятно и стоките не са предназначени за поправка.

При наличие на доказателства, че има вероятност да бъдат засегнати неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза, проверката на икономическите условия се извършва на равнището на Съюза.

Отчетност

Титулярят на разрешението, титулярят на режима и всички лица, извършващи дейности по складиране, изработка или усъвършенстване на стоки, или покупка или продажба на стоки в свободни зони, трябва да водят подходяща отчетност във форма, одобрена от митническите органи.

Отчетността съдържа информацията и данните, които позволяват на митническите органи да осъществяват надзор на съответния режим, особено по отношение на идентифицирането на стоките, поставени под този режим, техния митнически статус и тяхното движение. Пълната информация и данните, които трябва да съдържа отчетността, е дадена в чл. 178 от ДР.

При временен внос отчетност се води само ако това се изисква от митническите органи.

Приключване на специален режим

Специален режим (без да се засягат правилата за режим специфична употреба) се приключва, когато стоките, поставени под този режим, или обработените продукти се поставят под следващ митнически режим, са изведени от митническата територия на Съюза или са унищожени, без да са останали отпадъци, или са изоставени в полза на държавата.

Митническите органи вземат всички необходими мерки с цел да регулират ситуацията със стоките, по отношение на които режимът не е приключен съгласно предвидените условия.

Приключването на режима се извършва в определен срок, освен ако не е предвидено друго.

Свидетелство за приключване

В разрешенията за използване на режим активно усъвършенстване или режим специфична употреба се определя, че титулярят на разрешението трябва да представи свидетелството за приключване пред надзорното митническо учреждение в рамките на 30 дни от изтичането на срока за приключване.

Свидетелството за приключване трябва да съдържа данните, изброени в приложение 71-06 към ДР, освен ако надзорното митническо учреждение е определило друго.

Прехвърляне на права и задължения

Правата и задълженията на титуляря на режима по отношение на стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит, могат да бъдат прехвърляни изцяло или частично на друго лице, което изпълнява условията, предвидени за съответния режим.

Условията, при които се допуска прехвърляне на права и задължения трябва да бъдат определени в съответното разрешение.

Движение на стоки

В специфични случаи стоките, поставени под специален режим, различен от режим транзит, или в свободна зона, могат да бъдат придвижвани между различни места на митническата територия на Съюза. Движението може да се извърши във всеки един от следните случаи и при следните условия:

1. Движението на стоки, поставени под режим активно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба, може да се извършва между различни места на митническата територия на Съюза, без други митнически формалности, освен вписване в отчетността на данните за движението;

2. Движението на стоки, поставени под режим пасивно усъвършенстване, може да се извършва на митническата територия на Съюза от митническото учреждение на поставяне под режим до митническото учреждение на напускане;

3. Движението на стоки, поставени под режим митническо складиране, може да се извършва на митническата територия на Съюза, без други митнически формалности, освен вписване в отчетността на данните за движението:

а) между различните съоръжения за складиране, посочени в едно и също разрешение;

б) от митническото учреждение на поставяне под режим до съоръженията за складиране; или

в) от съоръженията за складиране до митническото учреждение на напускане или до митническото учреждение на приключване.

Движенията под режим митническо складиране завършват в срок от 30 дни от изваждането на стоките от митническия склад.

По искане на титуляря на режима митническите органи могат да удължат 30-дневния срок.

4. Когато стоките се придвижват под режим митническо складиране от съоръженията за складиране до митническото учреждение на напускане, отчетността трябва да съдържа сведения за напускането на стоките в срок от 100 дни от изваждането им от митническия склад.

По искане на титуляря на режима митническите органи могат да удължат 100-дневния срок.

Движение на стоки под специален режим до митническото учреждение на напускане

1. Придвижването на стоките до митническото учреждение на напускане с цел приключване на специален режим, различен от режим специфична употреба и пасивно усъвършенстване, чрез извеждане на стоките от митническата територия на Съюза, се

извършва под покритието на декларацията за реекспорт.

2. Когато стоките се придвижват под режим пасивно усъвършенстване от митническото учреждение на поставяне до митническото учреждение на напускане, за тях се прилагат разпоредбите, които биха се прилагали, ако стоките бяха поставени под режим износ.

3. Когато стоките се придвижват под режим специфична употреба към митническото учреждение на напускане, за тях се прилагат разпоредбите, които биха се прилагали, ако стоките бяха поставени под режим износ.

4. За движенията, които не са обхванати от т. 1-3, не се изискват други митнически формалности, освен водене на отчетност.

5. Когато движението на стоките се извършва по реда на т. 1-3, те остават под специалния режим до извеждането им от митническата територия на Съюза.

Обичайни операции

Стоките, поставени под режим митническо складиране или усъвършенстване, или в свободна зона, могат да бъдат подложени на обичайни операции, предназначени да осигурят тяхното запазване, подобряване на външния им вид или търговското им качество или подготвянето им за разпространение или препродажба.

Обичайните операции не е необходимо да се разрешават от митническите органи.

Обичайните операции са определените в приложение 71-03 към ДР.

Еквивалентни стоки

Еквивалентни стоки са съюзни стоки, които се складират, използват или усъвършенстват вместо стоките, поставени под специален режим.

При режим пасивно усъвършенстване еквивалентни стоки са несъюзни стоки, които се усъвършенстват вместо съюзни стоки, поставени под режим пасивно усъвършенстване.

Освен когато е предвидено друго, еквивалентните стоки трябва да имат същия осемцифрен код по Комбинираната номенклатура, същото търговско качество и същите технически характеристики като стоките, които заместват.

Използването на еквивалентни стоки е предмет на разрешение, като митническите органи разрешават използването им по заявление и при условие, че се гарантира правилното изпълнение на режима, особено по отношение на митническия надзор.

Обхватът на използването на еквивалентни стоки е разширен. Използването на еквивалентни стоки, освен за режим активно усъвършенстване, вече е позволено и за режим митническо складиране, свободни зони, специфична употреба, пасивно усъвършенстване и под режим временен внос в специфични случаи. Но въпреки това съществуват и ограничения по отношение използването на еквивалентни стоки (чл. 223 от МКС и чл. 169 от ДР).

• Активно усъвършенстване

Под режим активно усъвършенстване на митническата територия на Съюза могат да бъдат използвани несъюзни стоки в една или повече операции по усъвършенстване, без тези стоки да подлежат на вносни мита, други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби и мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

Същността на режим АУ при условията на новото законодателство, по същество остава непроменена.

Поради обединяването на функциониращите в условията на МКО режими АУ/ОП и ОМК в един режим АУ, се налагат следните промени:

– отпада необходимостта от изискването за ре-експорт на преработените продукти, като едно от условията за разрешаване на режима;

– отпада необходимостта от начисляване на компенсаторна лихва при допускане на преработените продукти за свободно обращение;

– в разрешението за използване на режим АУ икономическият оператор следва да заяви метода за изчисляване размера на вносните мита за преработените продукти, декларирани за допускане за свободно обращение. Водещият метод за изчисляване размера на митническото задължение се базира на правилата за изчисляване на митата към момента на приемане на декларацията за свободно обращение за преработените продукти (чл. 85 от МКС), като е предвидена и възможността в определени случаи, по искане на декларатора, размерът на вносните мита, съответстващ на това задължение, да се определи на база тарифното класиране, митническата стойност, количеството, естеството и произхода на стоките, поставени под режим АУ към момента на приемането на митническата декларация за тези стоки (чл. 86, параграф 3 от МКС).

За разрешенията за активно усъвършенстване, издадени преди 1 май 2016 г., изчисляването на размера на вносните мита за преработените продукти, декларирани за допускане за свободно обращение, следва да се извърши в съответствие с чл. 86, параграф 3 от МКС.

• Пасивно усъвършенстване

Под режим пасивно усъвършенстване съюзни стоки могат да се изнасят временно от митническата територия на Съюза, за да се подложат на операции по усъвършенстване. Получените от тези стоки обработени продукти могат да бъдат допуснати за свободно обращение с пълно или частично освобождаване от внос-

ни мита, по заявление на титуляря на разрешението или на друго лице, установено на митническата територия на Съюза, ако това лице е получило съгласието на титуляря на разрешението и са изпълнени условията на разрешението.

Същността на режим пасивно усъвършенстване и неговото функциониране при условията на новото законодателство по същество остава непроменена.

Титулярят на разрешението за пасивно усъвършенстване не е необходимо да нарежда операциите по обработка, които трябва да бъдат извършени извън Съюза.

Когато възниква митническо задължение за обработени продукти в резултат на режим пасивно усъвършенстване или за заместващи продукти, размерът на вносните мита се изчислява въз основа на разходите за операцията по усъвършенстване, извършена извън митническата територия на Съюза.

Разходите за операциите по преработка, извършени извън митническата територия на Съюза, посочени в чл. 86 (5) от МКС, би трябвало да се равняват на митническата стойност на преработените продукти в момента на приемане на митническата декларация за допускане за свободно обращение минус статистическата стойност на съответните временно изнесени стоки по времето, когато са били поставени под режим пасивно усъвършенстване.

• Специфична употреба

Под режим специфична употреба могат да се допускат за свободно обращение стоки, освободени от мито или с намалена ставка на мито, поради тяхната специфична употреба.

Митническият надзор за режим специфична употреба завършва, в който е да е от следните случаи:

а) когато стоките са използвани за цели, предвидени за освобождаване от мита или за прилагане на намалени ставки на митата;

б) когато стоките са изведени от митническата територия на Съюза, унищожени са или са изоставени в полза на държавата;

в) когато стоките са използвани за цели, различни от предвидените за освобождаване от мита или намалени ставки на митата и са платени приложимите вносни мита.

От 1 май 2016 г. се изисква представяне на свидетелство на приключване и за режим специфична употреба.

• Временен внос

Под режим временен внос на митническата територия на Съюза несъюзни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани, могат да бъдат обект на употреба за специфични цели, с пълно или частично освобождаване от вносни мита и без да подлежат на други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби и на мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

Режим временен внос може да се използва единствено когато са изпълнени следните условия:

а) стоките не са предназначени да претърпят каквато и да е промяна, освен нормална амортизация при тяхното използване. Разрешения за използване на режим временен внос се издават, при условие че състоянието на поставените под режима стоки остава непроменено. Все пак се допускат поправки и поддръжка, включително основни ремонти и настройки, както и мерки за запазване на стоките или за осигуряване на съответствието им с техническите изисквания при използването им под митническия режим;

б) възможно е да се гарантира, че стоките, поставени под този режим, могат да бъдат идентифицирани, освен когато, предвид естеството на стоките или тяхното използване, отсъствието на мерки за идентифициране няма да доведе до злоупотреби с режима или, в случая по чл. 223 от МКС, когато може да се провери изпълнението на условията, установени по отношение на еквивалентни стоки;

в) титулярят на режима е установен извън митническата територия на Съюза, освен където е предвидено друго;

г) изискванията за пълно или частично освобождаване от мита, предвидени в митническото законодателство са изпълнени.

Срок за приключване на режим временен внос

Митническите органи определят срока, в който стоките, поставени под режим временен внос, се реекспортират или поставят под следващ митнически режим. Този срок е достатъчно дълъг за постигане на целта на разрешеното ползване.

Освен ако е предвидено друго, максималният срок, през който стоките могат да останат под режим временен внос за същата цел и под отговорността на същия титуляр на разрешението, е 24 месеца, дори и когато режимът е приключен с поставяне на стоките под друг специален режим и впоследствие стоките са поставени отново под режим временен внос.

Когато, при изключителни обстоятелства, разрешеното използване не може да се постигне в рамките на предвидените по-горе срокове, митническите органи могат да продължат тези срокове в разумни граници, при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

Общият срок, в който стоките могат да останат под режим временен внос, не би трябвало да надвишава 10 години.

Временен внос с пълно освобождаване от вносни мита

Случаите на употреба за специфични цели, при които се разрешава временен внос с пълно освобождаване от вносни мита, са установени в членове 209-216 и членове 219-236 в ДР.

Няма съществени различия.

Временен внос с частично освобождаване от вносни мита

Разрешение за използване на режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита се издава по отношение на стоките, които не отговарят на всички относими изисквания за пълно освобождаване от вносни мита съгласно членове 209-216 и членове 219-236 от ДР.

Разрешение за използване на режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита не се предоставя за консумативи.

Разрешение за използване на режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита се издава, при условие че дължимото вносно мито по чл. 252, параграф 1, ал. 2 от МКС ще бъде платено при приключването на режима.

Размерът на вносните мита за стоки, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита, се определя на 3% от размера на вносните мита, които биха били дължими за тези стоки, ако на датата на поставяне под режим временен внос са били допуснати за свободно обращение.

Този размер се дължи за всеки месец или част от месец, през който стоките са били поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

Обезпечение

Поставянето на стоките под режим временен внос е обвързано с предоставянето на обезпечение на потенциалното митническо задължение, което покрива размера на вносното мито и другите вземания. Поставянето на стоките под режим временен внос не е обвързано с предоставянето на обезпечение само в случаите, изброени в чл. 81 от ДР. Държавите, регионалните и местните органи на управление или други органи, уредени от публичното право, са освободени от задължението за предоставяне на обезпечение за дейностите си като публични органи. От 1 май 2016 г. отпада възможността директорът на Агенция „Митници“ да определя друг размер на обезпечението или да освобождава от задължението за обезпечение на вносните мита при поставяне под режим временен внос.

• Митническо складиране

Под режим митническо складиране на митническата територия на Съюза могат да бъдат складирани несъюзни стоки, без да подлежат на:

а) вносни мита;

б) други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби;

в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

Съюзни стоки могат да бъдат поставени под режим митническо складиране или под режим свободна зона в съответствие с митническото законодателство на Съюза в специфични области или с цел възползване от решение, даващо право на възстановяване или опрощаване на вносни мита.

Когато съществува обоснована икономическа необходимост и няма да се засегне неблагоприятно митническият надзор, митническите органи могат да разрешат складирането на съюзни стоки в съоръжения за митническо складиране. Тези стоки не се считат за стоки под режим митническо складиране.

Продължителност на режим складиране

Времето, през което стоките могат да останат под режим складиране, е неограничено.

Складиране в митнически складове

Под режим митническо складиране несъюзните стоки могат да бъдат складирани в помещения или на други места, одобрени за този режим от митническите органи и под митнически надзор („митнически складове“).

Митническите складове могат да се ползват за митническо складиране на стоки от всички лица („обществен митнически склад“) или за складиране на стоки от титуляря на разрешение за митническо складиране („частен митнически склад“).

Стоките, поставени под режим митническо складиране, могат да бъдат временно извадени от митническия склад. С изключение на случаите на непреодолима сила, изваждането на стоките се разрешава предварително от митническите органи.

Усъвършенстване в митническите складове

Митническите органи могат, в случай че съществува икономическа необходимост и митническият надзор не се засяга неблагоприятно, да разрешат усъвършенстването на стоки под режим активно усъвършенстване или специфична употреба да се извърши в митнически склад, при спазване на условията, предвидени за тези режими. Тези стоки не се считат за поставени под режим митническо складиране.

Отговорности на титуляря на разрешението или на режима

1. Титулярят на разрешението и титулярят на режима:

а) гарантират, че стоките под режим митническо складиране не се отклоняват от митнически надзор; и

б) изпълняват задълженията, произтичащи от складирането на стоки под режим митническо складиране.

Когато разрешението е за обществен митнически склад, в него може

да се предвиди, че отговорността се поема само от титуляря на режима.

Титулярят на режима е отговорен за изпълнението на задълженията, произтичащи от поставянето на стоките под режим митническо складиране.

Типове митнически складове

– обществен митнически склад тип I, при който отговорностите са на титуляря на разрешението и на титуляря на режима;

– обществен митнически склад тип II, при който отговорностите са на титуляря на режима;

– обществен митнически склад тип III – управлява се от митническите органи;

– частен митнически склад, при който отговорностите са на титуляря на разрешението, който е и титуляр на режима, без да е необходимо и да е собственик на стоките.

• Свободни зони

Под режим свободни зони на митническата територия на Съюза могат да бъдат складирани несъюзни стоки, без да подлежат на:

а) вносни мита;

б) други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби;

в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

Свободните зони по МКС съответстват на свободните зони с контрол тип I по МК.

Свободните зони стават специален режим, но не са предмет на разрешение за използване на специален режим по чл. 211 от МКС.

Разрешението за създаване на свободна зона е национално.

Свободните зони на територията на Република България се създават с акт на Министерски съвет при спазване на условията и реда, установени в Указ 2242 за свободни зони.

Поставянето на стоки под режим свободни зони не изисква подаването на митническа декларация (чл. 158, параграф 1 от МКС). Несъюзните стоки се считат за поставени под режим свободни зони в момента на въвеждането им в свободната зона.

Съюзните стоки могат да се въвеждат, складират, придвижват, използват, усъвършенстват или изразходват в свободна зона. В тези случаи стоките не се считат за поставени под режим свободни зони.

Съобразно митническото законодателство в свободните зони се разрешават всякакви дейности с промишлен или търговски характер, или извършването на услуги. За извършването на тези дейности митническите органи се уведомяват предварително.

3. ИЗНОС

Стоки, изведени от митническата територия на Съюза

1. Формалности преди напускането на стоките

• Предварителна декларация за заминаване

В Дял VIII, Глава 1 на МКС, ДР и РИ са определени разпоредбите за предварителна декларация за заминаване и анализ на риска (чл. 263 и чл. 264 от МКС, чл. 244 и чл. 245 от ДР, от чл. 326 до чл. 328 от РИ).

Стоките, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, се обхващат от предварителна декларация за заминаване, **подадена по електронен път на компетентното митническо учреждение, в рамките на определен срок, преди стоките да бъдат изведени от митническата територия на Съюза.** Предварителната декларация за заминаване трябва да съдържа данните за сигурност и безопасност, необходими за анализа на риска (чл. 263, параграф 4 от МКС). Предварителната декларация за заминаване може да е под формата на износна декларация с включени данни за сигурност и безопасност, декларация за пасивно усъвършенстване с включени данни за сигурност и безопасност, декларация за реекспорт с включени данни за сигурност и безопасност или обобщена декларация за напускане. Транзитна декларация с включени данни за сигурност и безопасност също е форма на предварителна декларация за заминаване.

Сроковете за подаване на предварителните декларации за заминаване, в зависимост от вида транспорт, както и когато се касае за стоки, за които се иска възстановяване в съответствие с Регламент (ЕО) № 612/2009 г. на Комисията, са посочени в чл. 244 от ДР и се прилагат от 1 май 2016 г.

Задължението за подаване на предварителна декларация за заминаване не се отнася за транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират в тази територия, както и в случаите, определени в чл. 245 от ДР относно освобождаването от изискване за подаване на предварителна декларация за заминаване.

По отношение на освобождаване от изискване за подаване на предварителна декларация за заминаване са добавени нови стоки и са направени промени, които се прилагат от 1 май 2016 г. Промените са относно освобождаване от предварителна декларация за заминаване на кореспондентски пратки, стоки с нетърговски характер, стоки с търговски характер, при условие че тяхната стойност не надвишава левова равностойност до 1000 EUR или нето теглото им не надвишава 1000 кг, както и домакинско имущество, както е определено в чл. 2, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1186/2009 г., при

условие че не се превозва по силата на договор за превоз. Добавено е ново условие, че транспортни средства, палети, контейнери, резервни части и принадлежности за тях се освобождават само, ако не се превозват по силата на договор за превоз.

2. Формалности при напускане на стоките

В Дял VIII, Глава 2 на МКС, ДР и РИ са определени разпоредбите за митнически надзор и формалностите при напускане (чл. 267 от МКС, чл. 246 и чл. 247 от ДР, от чл. 329 до чл. 335 от РИ).

Стоките, извеждани от митническата територия на Съюза, са под митнически надзор и могат да бъдат предмет на митнически контрол. Където е приложимо митническите органи могат да определят маршрута, който следва да се използва, и срока, в който стоките трябва да бъдат изведени от митническата територия на Съюза. Лица, които представят на митническите органи стоките, предназначени за напускане, са:

1. Лицето, което извежда стоките от митническата територия на Съюза;

2. Лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което извежда стоките от митническата територия на Съюза и

3. Лицето, което поема отговорност за превоза на стоките, преди те да напуснат митническата територия на Съюза.

Митническите органи разрешават вдигането за напускане, при условие че съответните стоки ще бъдат изведени от митническата територия на Съюза в същото състояние, в което са се намирали, когато е била приета митническата декларация за износ, или декларацията за реекспорт, или когато е била подадена обобщената декларация за напускане.

В чл. 329 от РИ са определени процедурните правила за митническо учреждение на напускане.

Това е митническото учреждение, компетентно за мястото, от което стоките напускат митническата територия на Съюза и където трябва да бъдат представени. В това митническо учреждение стоките са предмет на митнически проверки, свързани с формалностите по напускане на стоките и потвърждаване на тяхното напускане. Когато митническото учреждение на напускане е и митническо учреждение на износ, то извършва функциите и формалностите, описани и за двете митнически учреждения.

Специфични правила се прилагат в случаите на единния договор за превоз, износ, следван от транзит, акцизни стоки под режим отложено плащане на акциза и селскостопански стоки, ползващи субсидии в рамките на общата селскостопанска политика.

Общо правило е, че митническото учреждение на напускане е митническото учреждение, компетентно за мястото, от което стоките напускат митническата територия на Съюза с местоназначение извън тази територия, т.е разположено на границата на Съюза (параграф 1 на чл. 329);

Когато стоки напускат митническата територия на Съюза чрез фиксирана транспортна инсталация (електропроводи, тръбопроводи и др.) митническото учреждение на напускане е митническото учреждение на износ (параграф 2 на чл. 329);

Когато стоките се натоварват на плавателен съд или на въздухоплавателно средство с цел превоз до местоназначение извън митническата територия на Съюза, митническото учреждение на напускане е митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се натоварват на кораба или на самолета (параграф 3);

Когато стоките се натоварват на плавателен съд, който не е регистриран като съд на редовна корабна линия, митническото учреждение на напускане е митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се натоварват на плавателния съд (параграф 4 на чл. 329 от РИ);

Когато, след като са били вдигнати за износ, стоките са поставени под режим външен транзит, митническото учреждение на напускане е отправното митническо учреждение на транзитната операция (параграф 5 на чл. 329 от РИ);

Когато, след като са били вдигнати за износ, стоките са поставени под режим транзит, различен от режим външен транзит, митническото учреждение на напускане е отправното митническо учреждение на транзитната операция, при условие че е изпълнено едно от следните условия:

а) получаващото митническо учреждение за транзитната операция е разположено в държава с общ транзитен режим;

б) получаващото митническо учреждение за транзитната операция е разположено на границата на митническата територия на Съюза и стоките се извеждат от тази митническа територия след като са преминали през държава или територия извън митническата територия на Съюза (параграф 6 на чл. 329 от РИ). Следва да се има предвид, че разпоредбата на параграф 6 е нова в сравнение с разпоредбата на чл. 793б от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г., която се отменя от 1 май 2016 г.;

При поискване митническото учреждение на напускане е митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се поемат за превоз от дружествата за железопътен транспорт, пощенските оператори, въздушните линии или дружествата за морски транспорт под единен договор за превоз на стоките извън митническата територия на Съюза, при условие че се предвижда стоките да напуснат митническата територия

на Съюза по пощата, с железопътен, въздушен или морски транспорт (параграф 7 на чл. 329 от РИ);

Посоченото по параграфи 4, 5 и 6 не се прилага при Единния договор за превоз в случаите на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз или стоките, предмет на формалности при износ с оглед възстановяването на суми, предоставени за износ в рамките на общата селскостопанска политика (параграф 8 на чл. 329 от РИ);

Когато се подава уведомление за реекспорт за несъюзни стоки, освободени от изискване за подаване на ОДН и които се извеждат от митническата територия на Съюза, митническото учреждение на напускане е митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се намират в свободна зона или са на временно складиране (параграф 9 на чл. 329 от РИ).

През преходния период, стоките и MRN или придружаващ износен документ (ПИД) се представят на изходно митническо учреждение.

По отношение на формалностите, които се извършват при напускане на стоките, следва да се има предвид, че няма промяна в сравнение с митническото законодателство на Съюза, приложимо до 30 април 2016 г.

Процедурните правила за надзор на стоките, вдигнати за напускане, и за обмен на информация между митническите учреждения, са определени в чл. 333 от РИ.

Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 333, параграф 6 от РИ напълно повтаря разпоредбата на чл. 793, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г. (която се отменя от 1 май 2016 г.).

По отношение на обмена на информация между митническото учреждение на напускане и митническото учреждение на износ, следва да се има предвид, че преходни правила се прилагат до датата на въвеждане на автоматизираната система за износ единствено в случаите, посочени в чл. 329, параграф 6 от РИ, където крайният срок, в който митническото учреждение на напускане трябва да информира митническото учреждение на износ за напускането на стоките, е първият работен ден, следващ деня, в който стоките са поставени под режим транзит или са напуснали митническата територия на Съюза или режимът транзит е приключен (чл. 333, параграф 7 от РИ).

Промени са предвидени по отношение на стоките, които се изнасят на партиди, но от 1 май 2016 г. до датата на въвеждане на автоматизираната система за износ, посочени в РП към МКС, се запазват досегашните процедури за потвърждаване на напускането на стоките при износ на партиди (чл. 333, параграфи 8 и 9 от РИ).

3. Износ и реекспорт

В Дял VIII, Глава 3 на МКС, ДР и РИ са определени разпоредбите за износ на съюзни стоки (чл. 269 от МКС, чл. 248 и чл. 249 от ДР, от чл. 336 до чл. 340 от РИ) и за реекспорт на несъюзни стоки (чл. 270 от МКС, чл. 248 и чл. 249 от ДР, чл. 336, чл. 337, чл. 338 и чл. 340 от РИ).

В чл. 221, параграф 2 от ДР са определени митнически учреждения, компетентни за поставяне на стоки под режим износ.

Митнически учреждения, компетентни за поставяне на стоки под режим износ, са: митническото учреждение, отговарящо за мястото, където е установен износителят, или митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките се опаковат или натоварват за износ или друго митническо учреждение в съответната държава членка, което поради административни причини е компетентно за въпросната операция. Когато стойността на стоките не надвишава 3000 EUR на пратка и на декларатор, и стоките не са обект на забрани или ограничения, компетентно за поставяне на стоките под режим износ може да бъде и изходното митническо учреждение, където стоките напускат митническата територия на Съюза. Когато е налице подизпълнение, освен вече изброените митнически учреждения, компетентно за поставяне на стоките под режим износ е и митническото учреждение, отговарящо за мястото, където е установен подизпълнителят. При обосновани обстоятелства по конкретен случай, компетентно за поставяне на стоките под режим износ може да бъде и друго митническо учреждение, което е по-подходящо за представяне на стоките пред митницата.

Митнически декларации за износ и реекспорт в устна форма се правят в митническото учреждение, компетентно за мястото на напускане на стоките.

Режим износ се прилага за съюзните стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

Под режим износ не се поставят съюзни стоки:

1. предназначени да бъдат поставени под режим пасивно усъвършенстване;

2. стоки, изведени от митническата територия на Съюза, след като са били поставени под режим специфична употреба;

3. стоки, освободени от ДДС или акциз, доставени като самолетни или корабни доставки, независимо от местоназначението на самолета или кораба, за които се изисква доказателство за такава доставка; и

4. стоки, поставени под режим вътрешен транзит, **но за тези стоки се подава износна митническа декларация и се прилагат формалностите за износ.**

За стоките, за които се изисква

митническа декларация, в митническото учреждение на износ се извършват митническите формалности, които остават непроменени, в сравнение с митническото законодателство на Съюза, приложимо до 30 април 2016 г.

През преходния период, когато митническото учреждение на износ и изходното митническо учреждение са различни, митническото учреждението на износ вдига стоките за износ и разпечатва ПИД за декларатора.

ПИД се използва и в случаите на аварийна процедура (неработоспособност на системата в изходно митническо учреждение), в съответствие с чл. 6, параграф 3, буква (б) от МКС, който се предоставя на изходното митническо учреждение. ПИД със съответните заверки от изходното митническо учреждение може да служи като алтернативно доказателство за напускането на стоките, в съответствие с чл. 335, параграф 4 от РИ.

Разпоредбите относно процедура по запитване са разписани в чл. 335 от РИ, прилагат се от 1 май 2016 г., като няма разлика със сегашното положение (чл. 796г от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г.).

Промени по отношение на определението за износител

Определянето на износител по сегашното законодателство е в разпоредбата на чл. 788 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 г.), докато в чл. 1, т. 19 от ДР се дефинират изчерпателно три възможности за лице, което се квалифицира като износител. Съгласно буква (а) на чл. 1, т. 19 от ДР, износителят е лице, което е:

1. установено на митническата територия на Съюза;

2. има договор с получател в трета държава; и

3. разполага с правомощия да реши стоките да бъдат изпратени до местоназначение извън митническата територия на Съюза.

В съответствие с чл. 1, т. 19, буква (в) от ДР, износителят може да е лице в други случаи, когато условията по посочените по-горе т. 1 и т. 3 са изпълнени.

Чл. 1, т. 19, буква (б) от ДР покрива случаите, когато се изнасят стоки с нетърговски характер. Не се изисква частните лица да са установени на митническата територия на Съюза. „Личен багаж“ означава всички стоки, пренасяни по какъвто и да било начин във връзка с пътуване на физическо лице (чл. 1, т. 5 от ДР). Букви (а) и (в) на чл. 1, т. 19 от ДР се отнасят до износ на стоки с търговски характер. Когато разпоредбите на буква (а) и (в) могат потенциално да бъдат приложими, то с предимство трябва да се прилага буква (а), тъй като разпоредбата на буква (в) се отнася до други случаи и приложимостта и е допълнителна.

Понятието „установен на митническата територия на Съюза“ е определено в чл. 5, т. 31 във връзка с чл. 5, т. 32 от МКС. Това означава, че износителят е лице или сдружение на лица, което има в ЕС: регистриран офис, управление, или постоянно установена стопанска дейност. Следва да се има предвид, че наличието на данъчна регистрация в държава членка не го прави лице, установено на митническата територия на Съюза.

Лице, което не е установено на митническата територия на Съюза, не може да е износител и неговото име да се посочва в клетка 2 на износната декларация. През преходния период в клетка 2 се попълват данните за изпращач/износител, което означава, че ако се използва митнически представител, наименованието, адресът и EORI номерът на лицето, за чиято сметка се подава декларацията за износ, трябва да се посочат в клетка 2, а наименованието, адресът и EORI номерът на неговия митнически представител, трябва да се посочат в клетка 14. Когато лицето, за чиято сметка се изготвя износната митническа декларация, не е установено на митническата територия на Съюза, единствената възможност е да се използва косвен представител.

В случай, когато лицето, което разполага със стоки за износ, или по друг начин е заинтересовано от износа, не се определя като износител, страните участващи в сделката за износ трябва да установят други договорни или търговски ангажименти, за да се определи лицето, което отговаря за износа на стоки извън митническата територия на Съюза. В този случай косвеният представител, който действа като декларатор, може да стане титуляр на режим износ, в съответствие с първата част на чл. 5, т. 35, буква (а) от МКС. Когато собственикът на стоките или лицето, което е заинтересовано от износната операция, определи косвен представител, той може да е титуляр на режим износ в съответствие с втората част на чл. 5, т. 35, буква (а) от МКС. При упълномощаването да действа като митнически представител, трябва да стане ясно кой е титуляр на режим износ. Наименованието на косвения представител трябва да се посочи в клетка 14 на износната декларация.

Реекспорт не е митнически режим и е изключен от определението на чл. 5, т. 16 от МКС. Реекспортират се несъюзни стоки, след като са били под режим митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос, в свободна зона или временно складирани.

Независимо, че реекспортът не е режим, когато стоките се декларират за реекспорт, то се прилагат всички приложими разпоредби за митническите декларации.

Декларация за реекспорт означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по устано-

вения начин желанието си да изведе несъюзни стоки от митническата територия на Съюза, с изключение на онези, под режим свободна зона или на временно складиране.

Не се поставят под реекспорт с декларация следните несъюзни стоки:

а) стоки, поставени под режим външен транзит, които само преминават през митническата територия на Съюза;

б) стоки, които се претоварват в свободна зона или се реекспортират директно от нея;

в) стоки на временно складиране, които се реекспортират директно от съоръжение за временно складиране.

През преходния период от 1 май 2016 г. до разработването на AES се използват досегашните изисквания за данни за декларация за износ и за декларация за реекспорт, които задължително се подават по електронен път (Приложение 9 от ПДР).

4. Обобщена декларация за напускане

Обобщена декларация за напускане – ОДН – приложими разпоредби са чл. 271 и чл. 272 от МКС, чл. 341 и чл. 342 от РИ.

Когато за стоки, предназначени за напускане, не е подадена предварителна декларация за заминаване под формата на митническа декларация или декларация за реекспорт, то за тях се подава ОДН.

ОДН се подава от превозвача, но може да се подаде и от някое от следните лица:

а) износителя или изпращача, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа превозвачът;

б) всяко лице, което може да представи въпросните стоки или ги е представило пред митническото учреждение на напускане.

Вместо ОДН може да се приеме:

а) използването на търговски, пристанищни или транспортни информационни системи, при условие че те съдържат необходимите за ОДН данни и че тези данни са налични в определените срокове;

б) подаването на уведомление и достъп до данните на ОДН в компютърната система на икономическия оператор.

По отношение на поправка на ОДН, следва да се има предвид, че по искане на декларатора може да се разреши промяна на една или повече данни в ОДН след нейното подаване. Не са възможни поправки на ОДН, след като митническите органи са информирали лицето, подало ОДН, че възнамеряват да извършат проверка на стоките; са установили неточни или непълни данни в ОДН; вече са разрешили вдигането на стоките за напускане.

По отношение на анулиране на ОДН, следва да се има предвид, че когато стоките, за които е подадена обобщена декларация за напускане, не са изведени от митническата територия на Съюза, декларацията се анулира в следните случаи: а) по заявление на декларатора; б) в рамките на 150 дни след подаване на декларацията.

През преходния период от 1 май 2016 г. до разработването на AES се използват досегашните изисквания за данни за ОДН, които задължително се подават по електронен път, определени в Приложение 9 от ПДР.

5. Уведомление за реекспорт

„Уведомление за реекспорт“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си да изведе от митническата територия на Съюза несъюзни стоки, които са под режим свободна зона или са на временно складиране. Приложими разпоредби за уведомление за реекспорт са чл. 274 и чл. 275 от МКС, чл. 343 и чл. 344 от РИ.

Подаване на уведомление за реекспорт

Кога се подава уведомление за реекспорт?

Когато има освобождаване от ОДН за несъюзни стоки, които се претоварват в свободна зона или се реекспортират директно от нея, или за стоки на временно складиране, които се реекспортират директно от съоръжение за временно складиране.

Къде се подава уведомление за реекспорт и от кого?

Уведомлението за реекспорт се подава в митническото учреждение на напускане на стоките от лицето, което отговаря за представянето на стоките при напускане

Какво съдържа уведомлението за реекспорт?

Уведомлението за реекспорт съдържа необходимите данни за приключване на режим свободна зона или за завършване на временното складиране.

Вместо уведомление за реекспорт може да се приеме:

1. Използването на търговски, пристанищни или транспортни информационни системи, при условие че те съдържат необходимите за уведомлението за реекспорт данни и че тези данни са налични преди стоките да бъдат изведени от митническата територия на Съюза;

2. Подаването на уведомление и достъп до данните за уведомление за реекспорт в компютърната система на икономическия оператор.

Относно поправка и анулиране на уведомление за реекспорт, разпоредбите са същите като при поправка и анулиране на ОДН.

През преходния период за уведомление за реекспорт може да се използва друг търговски или транспортен документ, каквато е и сегашната практика (до 1 май 2016 г.).

• АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 •

За да сте информирани за митническото законодателство на Общността
и българската митническа нормативна уредба

За да сте наясно с правата и задълженията си при контактите
с митническите органи

За да решите проблемите на фирмата си, свързани с търговската ѝ дейност

За да получите компетентен отговор от митническата администрация
по интересуващите ви въпроси

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

списание

МИТНИЧЕСКА хроника

Издание на Агенция „Митници“

АБОНИРАЙТЕ СЕ

чрез

Доби прес ЕООД
(963 30 81, 963 30 82)

Абонамент можете да направите и на адрес:
1202 София, ул. „Г. С. Раковски“ 47
За информация – тел.: (02) 9859 4330; 9859 4110
Сумите се превеждат по банков път.

• АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 • АБОНАМЕНТ 2016 •

МЕЖДУНАРОДНА СПЕДИЦИЯ И ТРАНСПОРТ

СКОРПИОН ШИПИНГ ООД

- Логистика
- Групажни линии, доставки в страната, консолидиране на малки пратки
- Въздушен и морски транспорт
- Комплектни и контейнеризирани товари по шосе и железница
- Комбинирани транспорти
- Складова логистика на лекарства
- Склад за опасни химически вещества и смеси
- Митнически и свободен склад
- Митнически агент
- Логистика на текстил и конфекция на закачалки
- Застрахователни услуги

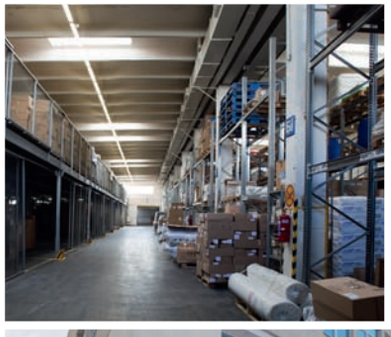

Система за управление на качеството ISO 9001:2008 сертифицирана от Lloyd's Register Quality Assurance.

СКОРПИОН ШИПИНГ ООД

Групажен офис и митнически склад
ул. Първа българска армия 18, София 1220
тел: 02/ **92 62 743**, факс: 02/ **93 10 826**
e-mail: groupage@scorpion-shipping.net

Самолетна спедиция
Летище София, блок 1, вход 2, етаж 2
тел: 02/ **94 59 022**, факс: 02/ **94 59 259**
e-mail: aircargo@scorpion-shipping.net

www.scorpion-shipping.net